

Çelik Manolya - Nalını Singh

BİR ADAM BİR YEMİN ETMİŞ.KARISININ CENAZESİNDE KENDİSİNE HİÇ BİR KADININ YAKLAŞMASINA VE İNCİTMESİNE İZİN VERMEYECEĞİNE.AMA BU YEMİNE BAĞLI KALABİLECEK Mİ?EVLYİKEN KENDİSİNE BİR ÇOK KEZ KENDİSİNE İHANET ETTİĞİ HALDE VERDİĞİ SÖZDEN DOLAYI KARISINA ASLA İHANET ETMEMİŞ BİR ADAM.BU SÖZDEN DOLAYIDA YANINDA GEÇİCİ OLARAK ÇALIŞAN KADINA OLAN HİSLERİNDEN UZAK DURMAYA ÇALIŞIYOR.

BİR KADIN YAŞADIKLARINDAN DOLAYI ERKEKLERDEN KORKAN VE ONLARI KENDİSİNDEN UZAK TUTAN.TEK BİR ADAMDAN KORKMUYORDU.YANINDA GEÇİCİ BİR SÜRE İÇİN ALIŞTIĞI VE AŞIK OLDUĞU ADAMDAN.ADAM EVLYİDİ AMA KARISI SAYISIZ KERELER ONU ALDATMASINA RAĞMEN ONU BIRAKMAYAN BİR ADAM.

VE ŞİMDİ ŞİDDETLİ YAĞAN BİR YAĞMURUN ALTINDA BİR ARABADAYDILAR.ADAMIN KARISI ÖLMÜŞTÜ.ACABA BU YENİ BİR BAŞLANGIÇ OLABİLİR Mİ? KADIN KORKULARINDAN KURTULABİLİR MİYDİ? ADAM YEMİNİNDEN VAZ GEÇEBİLİR MİYDİ?KESİN BİR ŞEY VARDI Kİ O DA AŞK HER ŞEYİ YENE BİLECEK GÜÇTEYDİ.

BİRİNCİ BÖLÜM

Yağmur bütün şiddetiyle Jackson'un arabasının camına vuruyordu.Karanlık kış gecelerinin ne kadar tehlikeli olabileceğinin farkındaydı.Bu yüzden de arabayı olabildiğince yavaş kullanıyordu ve dışarıda pervasızca yürüyen yayalara dikkat ediyordu.

Yine de her zaman ki Cuma gecesi kalabalığı etrafta görünmüyordu.Jackson bunn bir aldatmaca olduğunu ve insanların yağmurdan kaçınmak için eğlence yerlerine sığındıklarını tecrübelerinden biliyordu.

Tam binadan çıkmak üzereyken zayıf ve sarışın bir kadın onu partiye davet etmişti.Aslında kadının gözlerinde ki davet onu daha özel bir partiye davet ediyordu ama Jackson'un böyle oyunları oynamaya niyeti yoktu.Üstelik Bonnie'den sonra sarışınlar ona hiç çekici gelmiyordu. Bu günün sonunda tek isteği biraz konyak ve banyoydu.Taylor'un da aynı şeyi ihtiyacı var gibiydi.Zavallı küçük, soğuk yağmurun altında,dışarıda durmuş otobüs bekliyordu.Bir erkeğin sıcacık yatağında ısıtılmayı...

Taylor?

Bu yağmurda,kendini bile ısıtmayı beceremeyen lambanın altında,morarmış ve titreyen bir halde duran Taylor muydu?

Dio!Hemen arabayı durdurup,geri geri gitmeye başladı.Neyse ki fazla trafik yoktu.Yanına gelir gelmez yolcu tarafında ki kapıyı açtı. "Hemen bin." Ama içeri soğuk havadan başka giren bir şey olmadı.

Sırlıslıkam olmuş kadın kendine sanki başka bir şey teklif etmiş gibi durup düşünüyordu.

Şiddetle yüzüne vuran damlalar arasında güçlkle konuştu. "Otobüs şimdi gelir."

Onun titreyerek kendisiyle konuşması Jackson'ü kızdırdı.Bir an ama sadece bir an onun kocaman açılmış gözlerinde korku dolu bir ifade görür gibi oldu.Ama bu ışık oyunu olmalıydı.Çünkü şu anda sudan çıkan balığa dönmüş olan kadın ondan en az korkan kadındı."Hemen şu arabaya bin Taylor."

Taylor direnecek gibi görünüyordu ama o sırada başlayan dolu fikrini değiştirdi.Arabaya binerek kapıyı kapattı.Titreyen ellerini sıcak hava üfleyen kalorifere tuttu.

Jackson kaloriferin sıcaklığını biraz daha artırdıktan sonra arabayı çalıştırdı.Ama sola dönmesi gerekirken sağa döndü.Taylor şehrin bir ucunda oturuyordu.Dışarı çok karanlıktı.Kısa süren ama etkili olan dolu hızını artırdı.

"Ben arabanı ıslattım." Taylor'un dudakları soğuktan mosmor olmuştu.

Jackson ona kızmıştı. "Kukur".O sırada yanlarından geçen bir arabanın sıçattığı su bütün camı ıslatmıştı.Jackson o sırada yavaşlamış ve Taylor'a bakma fırsatını yakalamıştı. "Tanrı aşkına gecenin bu saatinde otobüs bekleyerek ne yaptığını sanıyorsun?" Jackson'un sesi bir kırbaç gibi sertti. Taylor nasıl olurda kendini böyle tehlikeli bir duruma sokardı.

"Bu seni ilgilendirmez." Taylor'un birbirine vuran dişleri mağrur tavrını gölgeliyordu.

"Taylor" diye uyardı Jackson onu.Bu ses tonunu sadece sabrının sınırına geldiği zamanlarda kullanırdı ve bunun ne anlama geldiğini Taylor çok iyi biliyordu. "Artık benim patronum değilsin.O yüzden bana patronluk taslama."

Jackson sözlerine itaat edilmesine alıştı.Özellikle de genç ve güzel kadınlar...Onları büyüdü beyaz perdeye taşıyacak bu adamın bir dediğini iki etmezlerdi.Ama Taylor'un böyle hırsları olmadığını hatırladı.Aynı zamanda güzelliğinin altında çelik gibi sertliğin yattığını da hatırladı.Israr ederse onun inatlaşacağını biliyordu.Bu yüzden yumuşak bir tavır denemeye karar verdi. "Sadece senin iyiliğini düşünüyordum."

Taylor bir süre konuşmadı,ama buzların eridiğini hissediyordu.Ama Taylor konuşmaya başladığında sakın olmakla ilgili verdiği kararların yerle bir olduğunu gördü.

"Beni bırakan kişi verdiğimden fazlasını istedi.Ben de ayrıldım." Jackson gözünün ucuyla baktığında onun iyice koltuğa sokulduğunu fark etti.Onun bu kırılğan hali için yaralamıştı.Bütün koruyucu duyguları birden ayaklandı.

"Seni incitti mi*" Dreksiyonu kavrayan elleri kasılmıştı.

Kısa bir sessizliğin ardından cevap geldi. "Hayır."

"Taylor"

"Bana Taylor deyip durma" diye haykırdı Taylor yeniden.Ama sesi birden kesildi.İşte onun karakterine uymayan bir zayıflık belirtisi daha göstermişti.Burnunu çekti. "Ona güvenilebileceğimi düşünmüştüm.Drecena Medical'in verdiği bir partideydik.Ben son üç aydır orada çalışıyordum.Sözleşmem dün sona erdi ama yine de beni partiye davet ettiler.Parti yavaş yavaş dağılmaya başladığında proje müdürlerinden biri bizi eve bırakmayı teklif etti.Otomobilde son kalan kişi olduğumu anladığımda çok geçti." Ağızının içinde anlamsız bir şeyler mırıldandı.Etrafın loşluğuna rağmen ne kadar korktuğunu görebiliyordu.

"Onunla gitmemem gerekirdi.Ama diğerleri daha uzakta oturduğu için önce beni bırakacağını düşündüm.Oysa hepsi şehirde inip,hep beraber dansa gitmeye karar vermişler.Bunu bana söylemedi.Ben diğerleri arabadan inene kadar.....her şeyin normal olduğunu düşünüyordum.Ama o geceyi benimle geçirmekten bahsetmeye başladı..."

Jackson bu adamın geceyi onunla geçirmek için her şeyi önceden planlamış olduğuna emindi. "Seni incitti mi?" diye sordu.Taylor'un onun arabasına binme nedeni hakkında doğru söylediğini biliyordu.Onun etrafında ki erkekler konusunda ne kadar ihtiyatlı olduğunu uzun zaman önce öğrenmişti.

Taylor yine ağızının içinde bir şeyler geveledi.

"Seni incitti mi?" Jackson onun şu anda olanları sorgulayamayacak kadar hassas bir konumda olduğunu gördüğü için üstüne gidiyordu.Geçmişte ondan uzak durmak için kendini ne kadar zor tuttuğunu ve onu korumak için her şeyi yapmaya hazır olduğunu gayet iyi hatırlıyordu.

"Cevap ver."

"Arabadan inmek isteyince ,gömleğimin kolunu yırttı ve...çantamı aldı.Çok önemli değil."

Jackson'un gözünden öfke dalgası geçti. "Adı ne?" Taylor her zaman onun en derin ve ilkel yanlarını ortaya çıkarmıştı.Bu akşam açığa çıkardığı ise öfkesiydi.

"Jackson ben.." Taylor tereddütlüydü.

"İsmi ne?" Taylor'u hırpalayın bu adam hakkında ki düşüncesi yanında gecenin karanlığı hiç kalırdı.

"Neden?" Taylor'un kendine güveni gelmiş gibiydi.

Jackson aniden aklına gelen mantıklı bir cevap verdi. "Çantayı nasıl geri almayı düşünüyorsun*"

"Sen...şey ona bulaşmayacaksın değil mi?"

"Sen beni dağ adamı falan mı zannediyorsun?"Aslında o an tam da öyle göründüğünü biliyordu.İri gergin bir kas yığını.Bunun yarısı genlerinden geliyordu.Yarı İtalyan yarı Viking kanı taşıyordu.Ama kalanı bu gece olanların ürünüydü.

"Olabilir" Ama Taylor çanı biriyle sohbet eden birinin çekingenliğini göstermiyordu.

"Sadece çantayı alacağım.Başka sorun yok" diye yalan söyledi Jackson.O sürüngenin oldukça büyük sorunları olacaktı.

"Önce ona bir şey yapmayacağına söz ver."

"Neden?" Jackson birden bunun iki sevgili arasında geçen bir tartışma olabileceğini

düşündü. Taylor' u başka bir erkeğin kollarında olduğunu düşünmek ona çok büyük acı veriyordu. Bir yıl önce Bonnie'nin ölümünden sonra geçen süre içinde uyuşmuş ve hayata küsmüş bir yaşam sürmüşken, şimdi Taylor'un peşinde koşmak için çok mu geç kalmıştı. "Çünkü başının belaya girmesini istemiyorum."

Taylor'un cevabı onu hem rahatlatmış hem de şaşırtmıştı. "Bana ismini söyle"
"Önce söz ver, yoksa söylemem."

Jackson ağzının içinden bir küfür savurdu. Onun söyleyeceğini yapacağını biliyordu. Dişlerinin arasından "Ona dokunmayacağıma söz veriyorum" dedi.

Ama içinde öyle yoğun bir öfke vardı ki, o adamın peşini kolay kolay bırakmayı düşünmüyordu. Ona başka bir şekilde de dersini verebilirdi.

"Donald Carson"

Jackson başını salladı. Verdiği sözün Taylor için yeterli olduğuna sevinmişti. "Isındın mı?"

Arabanın içi çok sıcak olmuştu ama Taylor hala ıslaktı. Aslında üstündekileri bir an önce çıkarması gerekti ama böyle bir teklifte bulunmaya pek emin değildi.

Taylor'un çıplak olma düşüncesi pek iyi değildi. Özellikle ilkel benliği onu kendi özel nişanıyla damgalamak isterken...

"Eh işte" Taylor'un yumuşak sesi içinde ki açlığı daha da fazlalaştırmıştı.

Hissettiği arzuya öfkelenmişti için konuştuğunda sesi çok sert çıkmıştı. "İstersen arka koltukta bir battaniye var." Konuşmasının değiştiğinin farkındaydı. Ancak içgüdüleri ona ihanet ediyordu ve bunları dizginlemek için büyük çaba sarf ediyordu.

Taylor'un uzanarak battaniyeyi almasını ve sarınmasını bekledi. "Hala New Lynn'de mi yaşıyorsun?" Bahsettiği yer Yeni Zelanda'nın en büyük şehrinin yaklaşık otuz dakikalık uzağında olan bir bölgeydi. Tabii normal şartlar altında.

"Hı-hı" Taylor'un sesi mırıltı şeklinde çıkmıştı.

Jackson bir an için ona baktığında battaniyenin dışında kalmış olan yüzünü ve sıcaktan kıvrılmış saçlarını gördü. Yorgunluktan gözleri kapanmak üzereydi. Onu kucığına almak ve kendinden geçene kadar öpmek istiyordu.

Taylor'a karşı hep kendine verdiği söz doğrultusunda davranmıştı. Bonnie'nin korkunç intikamını öğrendikten sonra kendine bir söz vermişti. Karısının cenazesinden sonra, bir daha asla bir kadının kendisine bu kadar yaklaşmasına ve incitmesine izin vermeyeceğine yemin etmişti. Ve şimdiye kadar bu sözü yerine getirmesine engel olacak bir kadınla karşılaşmamıştı. Ama Taylor yanındayken sözünü tutabilmesi için çaba harcaması gerekiyordu. Onu ofisin kapısında ilk gördüğü andan beri, Taylor onu garip bir şekilde etkiliyordu. O zamanlar evliydi ve Taylor' u bir çocuk ve çalışkan biri olduğu için sevdiğine kendini ikna etmişti. Ama şimdi Bonnie yoktu ve yağmurdan buluzu yapışmış olan Taylor çok çekici ve hoş bir kadındı.

"Erkek kardeşin nerede?" Aklını zararsız şeylere yöneltmek için konuşmaya başladı. Ama tüm duyabildiği iç güdülerinin sesiydi.

"Nick sınıfıyla birlikte, Riverhead ormanına kamp yapmaya gitti."

Bu neden bu kadar geç saatte dışarıda olduğunu açıklıyordu. Çünkü Taylor hayatını Nick'in ihtiyaçlarına göre ayarlıyordu. Onun kardeşiyle yalnızca iki kez karşılaşmıştı. Birine çalışanların ailelerine verilen mangal partisinde, diğeri ise Taylor'un cumartesi çalışmak zorunda kaldığında onu yanında getirdiği zamandı. Taylor ona annesi gibi sahip çıkıyordu.

Jackson kardeşinde onu abla değil anne gibi gördüğünü biliyordu.

"Hala aynı acentede mi çalışıyorsun?"

"Evet"

"Bir ara ihtiyacım olduğunda seni sordum." Her seferinde hattın ucunda ki talihsiz kişi Taylor'un yokluğu karşısında anlamsız öfkelenmesine maruz kalıyordu.

"Ya" Taylor hafifçe ona döndü. "Bilmiyordum" Kısa bir sessizlikten sonra devam etti. "Artık film endüstrisi için çalışmıyorum."

"Neden?" Taylor onundan kaçıyor olabilir miydi? Bu şimdiye kadar hiç aklına gelmemişti.

"İçinde olmak isteyeceğim türden bir çevre değil."

Kırmızı ışıkta durunca Jackson ona baktı. "Nasıl bir çevre?"

Taylor omzunu silkti. Yanakları pembeleşmişti. "Fazla gösterişli ve suni. Her şey para para para."

Jackson her zaman onun bu dünyadaki şeylere karşı olduğunu biliyordu. "Peki ya sanat?" "Sanat mı?" Taylor ona küçümseyen gözlerle bakıyordu.

Jackson gülümsedi.Yeşil yandığını görünce hareket etti. " Küçük Taylor.Hayal kırıklığına uğramak için çok gençsin."

"Bana patronluk taslama" Taylor'un sesi çok sert çıkmıştı.

Taylor şimdije kadar ona karşılık veren tek sekreter olmuştu.Sözleşmesi bittiğinde ona sürekli bir iş önermiş ama Taylor ayrılma konusunda kararını vermişti.Aslında Taylor'un hayatında daha fazla yer almasını istiyordu,ama onun gitmesine izin vermekten başka çaresi yoktu.Taylor'un gençliğini ve masumiyetini çalmaya hakkı yoktu.Yine de onun kapıdan geri döneceğini ummuştu.Anılar sesinin sertleşmesine neden oldu. "Üzgünüm"

"Hayır değilisin"

Jackson omzunu silkti. "Ne diyebilirim?Bir çocuk için fazla alaycısın." Otuz iki yaşındaydı ve ondan sadece sekiz yaş büyüktü ama kendini çok yaşlı hissediyordu.

Taylor'un öfkesi gittikçe büyüyordu.Neden Jackson ona küçük bir çocukmuş gibi davranıyordu. "Ben çocuk değilim." Özellikle de onun yanındayken duyguları tam bir yetişkin olduğunu söylüyordu.

Ama Jackson'nun bedenini hissetmekten korkuyordu.Çünkü bu ateşli ve vahşi duyguların nasıl doyurulması gerektiğini bilmiyordu.Geçmişte asla bir erkeğe aşık olmamıştı.Hatta bunun olmasına asla izin vermemişti..Ama Jackson Santorini ile karşılaştığında bu adamla ilgili hayaller kurmaktan kendini alamıyordu.

Derinden gelen bir kıkırdama sesi yanaklarının pembeleşmesine ve öfkesinin daha da artmasına neden olmuştu. "Benim yanımda bebek sayılırsın"

"Saçma" Öyle sinirlenmişti ki söyleyecek başka kelime bulamamıştı.

"Yetişkin insanlar olunca yaşın bir önemi kalmıyor."

"Tabi ki kalıyor." Jackson sakın bir sesle cevap verdi. "Daha fazla tecrübe ve daha fazla yaşanmışlık."

"Daha fazla yılın olması daha fazla tecrübenin olması anlamına gelmiyor."

Jackson'un alaycı bakışları bunu ispat et de gibiydi.

Taylor öldürücü vuruşunu yaptı. "Ben bir çocuk yetiştiriyorum.Sen de aynı şeyi söyleyebilir misin?"

"Hayır" Jackson'un sesi öyle soğuktu ki arabanın içi birden buz gibi oldu.

Taylor dikkatsizce seçtiği kelimelerin onu derinden yaraladığının farkındaydı.Çocuksuz bir evliliğin onun seçimi olup olmadığını bir kez daha merak etti. "Özür dilerim" dedi yavaşça.

"Bunu söylememeliydim."

"Doğruydun" Bu duygusuz bir cevaptı.

Taylor dudağını kemirdi.Devam edip etmemekte kararsızdı. "Evet ama Bonnie'nin ölümü üzerinden bu kadar az zaman geçmişken söylememem gerekirdi.Düşünemedim."

Üvey babası Lanve'nin Nick'i alma ihtimali,onu duygusal açıdan yıpratmıştı.Aslında bu gece korkularından birkaç saat uzaklaşmak için dışarı çıkmıştı.Ama sonuç tam bir kabus olmuştu.Tabi Jackson'un ona rastlayıp,arabasına alması hariç.Oysa şimdi onu kızdırmıştı.Ve nedense bu hepsinden çok kötü hissetmesine neden olmuştu.

"On iki ay oldu.Evliliğimizin bundan çok daha önce bittiğini biliyorsun.Aslında bunu bütün dünya biliyor."

Evet evliyediler.Ama birbirleriyle değil.Jackson işiyle Bonnie de ilaçlarıyla.Son iki yıldır aynı yatakta bile yatmıyorlardı.Bonnie'nin ölümünden dört ay önce ki o gece hariç.

Bonnie o gün öyle tatlıydı ki,Jackson'a evlendiği kızı hatırlatmıştı.Ama o kızın hayal olduğunu uzun zaman önce anlamıştı.Ancak babasının ölümünün tesellisini onda arayınca Jackson ona karşı koyamamıştı.

Ve o an bir çocuk yaratmışlardı.

Ta ki Bonnie bir kutu ilaçla kendini ve bebeğini öldürene kadar.Eğer bunu yapmamış olsaydı şimdi küçük bir çocuğun babası olabilir ve Taylor'u yalanlayabilirdi.Otopsi sonucunda karısının hamile olduğunu öğrendiğinde,ruhuna saplanan bıçağın keskinliğini hala hissedebiliyordu.Üstelik yapılan testler çocuğun onun kanından olduğunu göstermişti.

Ancak bu keder,Bonnie'nin bebeği bildiğini öğrenince hissettiği ıstırapla kıyaslanamazdı.Bonnie

içinde büyüyen bebeğin ondan olduğunu biliyordu.İlaçları yutarken çocuğun ondan olduğunu biliyordu.

Bir an tekrar o duyguları yaşarcasına bedeni nefret dalgasıyla sarsıldı.Bu çok garipti.Oysa bu hassas yönlerini saklayabilecek bir yeteneği vardı.

Konu Başlığı: Ynt: ÇELİK MANOLYA / NALINI SINGH

Gönderen: monalizasmile üzerinde Nisan 16, 2007, 05:09:22 pm

İKİNCİ BÖLÜM

"Bazen oldukça hoş biri olabiliyordu" dedi Taylor.O sert zırhının altında oldukça yumuşak bir kalbi vardı.

"O hapları kullanmadığı zamanlar." Jackson o tatlı Bonnie'yi çok iyi biliyordu.

"Bütün bunları neden yaptığını merak ediyorum."

Jackson onun haplardan,uyuşturuculardan ve Bonnie'nin son ilişkisinden bahsettiğini biliyordu.Bütün bunlar zaten gazetelerde tüm dünyaya ilan edilmişti.Bonnie'nin ünlü sevgilisinin diğer erkeklerin son halkası olduğunu söylerse Taylor'un nasıl bir tepki vereceğini merak etti.

Bonnie'nin başka erkeklerle de birlikte olduğunu öğrendikten sonra bir daha ona dokunmamıştı.Bir daha aynı yatağı paylaşmamışlardı.Tabi ölümünden dört ay önce ki o güne kadar.Taylor ile işte geçirdiği saatler sonunda hiçbir şey talep etmeye hakkı olmadığını biliyordu.Acıyla geçirdiği bu günlerde kendisiyle büyük bir savaş yaşamıştı.Haftalar süren bu depresyonun ardından Bonnie'nin gülümsediğini görünce ,evliliğinin kurtulabileceğini düşünmeyi gerçekten istemişti.

Meşhur ve düşüncesiz bir çiftin unutulmuş çocuğu olarak,asla ailesi gibi olmayacağına,tekrar tekrar boşanıp evlenen biri olmayacağına söz vermişti.Şu anda annesi ve babasından ayrı ayrı üç kardeşi vardı.Hatta en küçükleri Valetta'da ailesi gibi boşanmıştı.

Verdiği bu söze sadık kalarak Bonnie ile evlilikleri için elinden geleni yapmıştı.Hatta Taylor'u çok arzularına ve istemesine rağmen ona elini bile sürmeden gitmesine izin vermişti. Ama bu yemininin de bir kırılma noktası olmuştu.Yaptıklarından sonra Bonnie'den nefret etmişti.Son darbe en son sevgilisiyle paparazilere yakalanmasıyla olmuştu.Evlendiği kıza sadık kalmaya çalışmış ama Bonnie son sevgilisiyle göz önüne çıkmıştı.Hemen boşanma davası açmıştı.

Bonnie'nin tepkisini çok iyi hatırlıyordu.

"Ah lütfen" demişti alaycı tavırla.Sabahın erken saatleri olmasına rağmen elinde içki bardağı vardı. "Sanki sen bana hep sadık kaldın."

İşin trajik olan yanı da buydu zaten.Jackson ona hep sadık kalmıştı.Ona ihanet eden yalnızca aklıydı.Taylor'u düşünmeden yapamıyordu ama parmağında nikah yüzüğü olduğu zaman ona elini bile sürmemişti.Taylor bundan daha iyilerini hak ediyordu.

Bonnie'yi terk ettikten sonra içinde tedirginde olsa bir umut vardı.Boşanma bittikten sonra Taylor'u görmeyi ve onun gibi masum bir kızın kendisini sevip sevmeyeceğini öğrenmeyi planlıyordu.

Ama bütün hayalleri bir kabusla dönüştü.Bonnie'nin ölümü onu pek şaşırtmamıştı.Zaten yıllardır kendini öldürmeyi deniyordu.Ama çocuğunu öldürdüğünü öğrenmesi bütün umutlarını yok etmişti.O günlerde yaşıyor görünmesine rağmen içi kan ağlıyordu.

Taylor'un sesiyle acı dolu anılardan sıyrıldı. "Yani Bonnie yetenekli,güzel ve sana sahip biriydi.Hayatında eksik olan bir şey yoktu ki."

Jackson onun hayret dolu ifadesi karşısında kalbinin sıkıştığını hissetti. "Belki de o kadar büyük bir ödül değilim."

"Senin inanılmaz derecede sadık ve cömert biri olduğumu biliyorum.Koruyucu tavrın karını kızdırmış olabilir,ama bunun ona olan ilginden kaynaklandığını Bonnie'de biliyordur.Ve bu

katlanılabılır bir durum.”

Jackson onun bu saf inancından derinden etkilendiğini fark etti. “Keşke gazetecei olsaydın.” Bonnie’nin ihaneti gazetelerde yayınlanmıştı.Jackson Santorini’nin acısı gazetelerin tirajını artırmıştı.

Bonnie’nin aşırı dozdan ölmesiyle,yeniden aç köpekler gibi duygusuzca ve insafsızca üzerine gelmişti.Ama bu sefer Jackson onlara ne acısını ne de öfkelerini göstermişti.

“Ayrıca sen çok muhteşemsin” Taylor bunu nasıl söylediğini anlamıyordu,ama sözleri doğruydü.Onunla daha önce hiç flört edercesine konuşmamıştı.Gerçi böyle yapsa da Jackson’un listesinde yer alacağını sanmıyordu.Jackson daha çok beyaz perdede parlayan ve kırmızı halıların üzerinde tüm gösterişiyle yürüyen yıldızlarla beraber olacak biriydi.

“Birinin beni muhteşem olarak tanımlayacağı hiç aklıma gelmedi.Ama teşekkür ederim.”

“Tamam aktörler gibi yakışıklı değilsin.Senin yumuşak,sempatik tavrın yok.Ama yüzün çok güçlü ve ilginç...muhteşem.” Taylor’un geri adım atmaya niyeti yoktu.Esmer siyah gözlü Jackson Santorini ünlü yıldızlar kadar onun da rüyalarının erkeğiydi.

Bazıları onu oldukça yapılı bulabilirdi,ama kaslı bedeni harika görünüyordu.Bir an için uzanıp onun gergin kaslı kollarına dokunmak,hatta gerçek olduğunu anlamak için ısırarak istedi. :) Ama ortada bir sorun vardı.

Jackson onun şimdiye kadar gördüğü en iyi işverendi.Fazlasıyla talepkar ama yapıları yeterince takdir eden biriydi.Ama aptal gibi evli patronuna aşık olmasaydı..onunla sürekli çalışmak harika olurdu.

Onunla karşılaşana kadar cinselliğin pis ve korkutucu olduğunu düşünmüştü.Çocukluğunu düşündüğünde böyle bir fikre kapılması normaldi.Ancak Jackson’u gördüğü anda yıldırım çarpmışa dönmüştü.O andan sonra Jackson ne zaman ona baksa karnından bütün bedenine ateş dalgasının yayıldığını hissetmişti.

Bundan daha da rahatsız edici olanı,içinde daha başka duygularında oluşmaya başlamış olmasıydı.Güven ve umut gibi tehlikeli duygular.

Onunla çalıştığı süre içinde asla bu çekiciliğe yenik düşmemişti.Başka bir kadının kocasına dokunmak yıkılmaz bir tabuydu.

Gazetelerde Bonnie’nin sevgilisiyle ilgili haberleri okuduğunda kadının karşısına geçip suratına bir tokat atmak için yoğun bir istek duymuştu.Ama bunu yapmaya hakkı olmadığını biliyordu.O zaman tek yapabildiği Jackson’un acısını paylaşmaya ve azaltmaya çalışmak olmuştu.

Onunla en son görüşmelerinin üstünden neredeyse bir yıl geçmişti,ama duyguları hiç değişmemişti.Jackson’un yanında kendini güvende hissediyordu.Onun kendine istemediği hiçbir şeyi yapmayacağını biliyordu. Ve esi patronu için hala alev aev yakıyordu.

Jackson Taylor’un sözleri karşısında şaşırılmıştı.Daha önce kimse onu muhteşem olarak adlandırmamıştı.

“Bir an önce kurulanman gerek” dedi ona dönerek. “Bu havada senin evine varmamız en az iki saat sürer.En iyisi benim evime gidelim.Yirmi dakika sürer.”

“Bunu yapmam” diye haykırdı Taylor.

“Neden?” Ortada hiçbir sorun yokken Taylor’un kendine güvenmemesine kızmıştı.Taylor’un sözleri bir kez daha onu şaşırtmıştı. “Paparazziler seni izliyor olabilir.Büyük ihtimalle senin evinin önünde çalıların arasına saklanmışlardır.Benim ünlü olmaya hiç niyetim yok.”

Onun bu şaşırtıcı fikri karşısında Jackson başını salladı. “Bu gece ortada paparazi varsa piccola,senin için onu döveceğime söz veririm.Tabi şimdiye kadar buz tutmadiysa.”

Taylor onun bu sözleri karşısında kıkırdamaktan kendini alamadı. “Madem söz veriyorsun..” Şehrin bu kısmında trafik az olduğundan eve tahmininden daha kısa sürede vardılar.Jackson sekiz aydır burada oturuyordu.

“Banyo yukarıda sağ tarafta.Dolapta temiz havlular var.Sen duş alırken bende sana giymen için uygun bir şeyler bulayım.”

Sarındığı battaniyeyi tıpkı bir kraliçe gibi peşinden sürükleyerek merdivenden çıkarken “Sakın gözetleme” dedi.

Onun bu pişkin davranışı karşısında Jackson başını sallayıp anahtarları masanın üzerine bıraktı ve çalışma odasına gitti.

Telefonun mesaj yanan ışığını önemsemeden Auckland Karakolunu aradı.Her zaman ki gibi

gece vardiyasında Memur Cole McKenna vardı.Jackson gerçekten güvendiği birkaç kişiden biri olan adama olanları anlattığında,Cole ağzının içinden öfkeli bir küfür savurdu.

"Senin öfkeli bayan bu işin basına sızmasını istemiyor mu?"

"Onu bu karışıklığın içine sokmamayı tercih ederim."

"Tamam anladım.O halde kağıtların üzerinde biraz oynama yapmam gerekecek.Bakalım...Donald Carson,Drecana Medical'in Proje Müdürü." Bilgisayarda birkaç tuşa bastıktan sonra "Tamam onu buldum" dedi. "Sanırım gecenin üçü onu ziyaret etmek için iyi bir zaman."

O sırada Carson'un yüzünü görmeyi çok isterdi,ama Taylor'a söz vermişti. "Teşekkürler"

"Mesaim bittikten sonra sana uğrayıp senin şu Taylor'un çantasını bırakırım."

Evet diye düşündü Jackson.Taylor onundu. "Taylor'un tutuklandığını düşünmesini istemem.O yüzden sen çantayı orada bırak.Ben sonra aldırırım."

Cole telefonun diğer yanından kıkırdayarak cevap verdi. "Böyle düşündüğüne bakılırsa bu kadın senin için oldukça önemli olmalı."

Jackson telefonu kapattığında rahatlamıştı.Taylor'a zarar veren bu adam için bir şeyler yapabiliyordu.Hemen gidip gelen mesajlara baktı.Hepsi önemli insanlardan gelmişti ve istisnasız hepsi bir şey istiyorlardı.Üstelik bunlara annesi de dahildi.

Annesinin istek dolu sesine hiç yabancı değildi.Yıldızı parlayan bir aktrist olduğu günlerde o zamanlar kocası olan Jackson'un babasından,Jackson'a hamile kalmıştı.Ama Liz Carlyle'nin oğlunu yetiştirmek için ne zamanı ne de arzusu vardı.Bunları on yıl sonra ikinci oğlu Carlton için saklamıştı.

Anthony için de bu durum pek farklı değildi.Babalık içgüdüleri,Jackson'dan dokuz yıl sonra ,üçüncü karısından doğan Mario ve daha sonra doğan Valetta ile ortaya çıkmıştı.

Jackson başarılı biri olunca,Liz ve Anthony onu dadılar ve yatılı okullarda büyüttüklerini unutmuş,vicdanları sızlamadan aile bağlarını kullanarak ondan yardım istemişlerdi.

Kaşlarını çatarak gelen mesajlardan kısa notlar aldı ve bunlarla daha sonra ilgilenmeye karar verdi.Şimdi yapması gereken daha önemli işleri vardı. Taylor gibi...

Yukarı kata çıktı.Kapısı kapalı banyonun önünden geçerek yatak odasına girdi.Bir yerlerde kullanmadığı bir sabahlık olduğunu biliyordu.Ama onu almak yerine en sevdiği sabahlığını aldı.

Taylor banyo kapısını kapatır kapatmaz sarındığı battaniyeden kurtuldu.Cep telefonunu pantolonunun cebinde ki bozuk paraları güvenli bir yere koyduktan sonra üzerinde ki nemli kıyafetleri çıkarmaya başladı.Tam o sırada Jackson'un kapıya vurduğunu duydu.Kapının arkasına saklanarak açtı.

"Sana giyinmen için sabahlık getirdim" diyerek Jackson elinde kını ona uzattı.

Taylor sabahlığı elinden aldı ve giyinmek için kapıyı kapattı.

Jackson banyonun kapısında durmuş onun çıkmasını bekliyordu.Nefesinin tekrar normale dönmesi için büyük çaba harcıyordu.Ama Taylor'un siyah dantelli iç çamaşırlarının görüntüsü gözünün önünden silinmezken bu pek kolay olmuyordu.Taylor'un siyah dantelli iç çamaşırı giyen bir kadın olabileceğini hiç düşünmemişti.İnleyerek kapıya yaslandı ve başını beyaz duvara vurdu.

"Taylor'u baştan çıkartmayacağım" diye tekrar etti kendi kendine.Ama yalan söylediğini biliyordu.Üzerinde onun sabahlığının olması yeterli değildi.

Zavallı Taylor ....Aklından geçenleri bir bilse,her halde hemen koşmaya başlardı.Beyaz sabahlığın içinde her zamankinden daha küçük görünüyordu.Ufak tefek bir kadın olmamasına rağmen,onun yanında ne kadar kırılğan bir hali vardı.

Konu Başlığı: Ynt: ÇELİK MANOLYA / NALINI SINGH

Gönderen: monalizasmile üzerinde Nisan 17, 2007, 03:03:10 pm

Kapısında olgun bir kadının beklediğini umarak,elinde ki kontrattan gözlerini kaldırmıştı.Ajans nasıl birine ihtiyaç duyduğunu biliyordu.Şirinliğiyle onu etkilemeye çalışan,küçük yıldız adaylarından birini daha istemiyordu.O kötü oyunculuk yeteneklerine sahip birini değil,sekreterlik yeteneklerine sahip birini istiyordu.

Oysa simsiyah saçlarını sımsıkı ensesinde toplamış,dolgun saçlarını sadece parlaticıyla belirlemiş,muhteşem mavi gözlere sahip bir kadın duruyordu.Jackson bu mavi gözlerde onun ününden hiç etkilenmemiş bir bakış sezinlemişti.Akıllara durgunluk veren bu kızı görmemek için bir erkeğin kör olması gerekirdi.Tecrübelerinden biraz cesaretlendirilirse,o güzel saçlarını serbest bırakacağından ve ceketinin birkaç düğmesini açarak salınarak yürümeye başlayacağından emindi.

"Bunların yazılması gerek" diyerek ona bir kaset uzatmıştı.

Taylor kaseti almış ve onun kaba davranışları hakkında hiçbir yorum yapmadan dışarı çıkmıştı.Jackson onu aklından çıkartarak,önünde ki diğer kağıtlarla ilgilenmeye başlamıştı.İşinin ehli bir sekreter olmadan bu işleri sabaha kadar bitiremeyeceğinin farkındaydı.

Yarım saat dolmadan Taylor geri gelmişti.Elinde ki yazılı kağıtları ona uzattıktan sonra,kontratta yaptığı değişiklikleri düzeltmek için aldığı notları toplamış ve kendi çalışma masasına dönmüştü.Onun kendine güvenen bu hali karşısında şaşırın Jackson elinde ki kağıtlara baktığında şaşkınlığı daha da arttı.

Hemen yerinden kalkarak onun masasına gitti. "Adın ne?"

"Taylor Raid" sesi mesafeliydi.

"Film yıldızı olmak istiyor musun?"

Mavi gözleri dehşetle açılmıştı. "Tanrım.Tabi ki hayır."

Jackson onun isteksiz tavrı karşısında sırtmıştı.Bu Taylor'un onu güldürdüğü ilk andı.

"Güzel.İyi çalışmalar.Ha burada önümüzde ki üç ay burada çalışır mısın?"

"Tabi"

Bir hafta içinde bu olağanüstü güzel kadının görünüşünün altında inanılmaz yetenekli bir sekreterin olduğunu öğrenmişti.Bürosunu düzenlemiş,dosyalarda neler olduğunu öğrenmiş,sesini yükselttiğinde ona aynen karşılık vermişti.

Zaman geçtikçe Jackson onun sıcak sesini ve tatlı gülümsemesini görmek için işe gitmeyi dört gözle beklediğini fark etmişti.Asla bu sınırı aşmamışlar ve birbirlerine dokunmamışlardı.Ancak Jackson içten içe onun kendi kadını olmasını istediğinin farkındaydı.Belki de Taylor'un onu saygın biri olarak görmesi için bunu yapmıştı.Kim bilir?

Şimdi aralarında hiçbir engel kalmamıştı.Neredeyse üç yıldır kendini yoksun tuttuğu zevki,şimdi Taylor ile yaşamak istiyordu.Bonnie'nin ölümünden sonra bir çok teklifle karşılaşmış ama onları hiç düşünmeden reddetmişti.Çocuğunu kaybetmenin acısını ancak bir kadının şefkatli kollarında unutacağını biliyordu.

Hala banyonun kapısında durduğunu fark edince başını sallayarak merdivenlerden aşağı inmeye başladı.Bu gece yaşadıklarından sonra Taylor'un onu kapısında beklerken bulması hoş olmayabilirdi.

On dakika sonra Taylor mutfağa indi. "Kahve kokusu mu alıyorum?"

Konu Başlığı: Ynt: ÇELİK MANOLYA / NALINI SINGH

Gönderen: monalizasmile üzerinde Nisan 18, 2007, 12:52:55 pm

Jackson onun çıplak ayakla yere bastığını görünce hemen "Üşüteceksin" dedi. "Sana bir çorap getireyim." Onu koruma dürtüsüne karşı koyamıyordu.

Taylor onun yanına gelerek elinde tuttuğu kahve fincanını aldı. "Önce kahve"

"Ama o benim..." Taylor onun kahvesini alırken Jackson boğazına bir yumru tıkanığını hissetti.Taylor'un büyük bir zevkle kahveyi yudumladığını izlerken,bedeninin harekete geçtiğini hissediyordu.Şu anda tek istediği onu yere yatırıp...başını iki yana sallayıp sordu "Nasılın?"

"Daha iyi.Aslında Donald beni gerçek anlamda korkutmadı.Sanırım kendimi ihanete uğramış gibi hissettim." Sesinde bir hayal kırıklığı hissetti.

Jackson onu anlıyordu. "Burada güvencesin."

Taylor harika bir gülümsemeye ona baktı. "Biliyorum.Sana güveniyorum."

Dio.Onu şu anda baştan çıkartması imkansızdı. (bu adamın işi gücü de kızı baştan

çıkartmak.başka düşüncesi yok.)

Ona bu gece dokunamayacaktı,çünkü burada güvencede olacağına söz vermişti.Sözünü tutmazlık edemezdi.Ama bu geceden sonra,ona sahip olmak için her şeyi yapacaktı.Bedeli ne olursa olsun...Çünkü onu her haliyle istiyordu.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Odan hazır.Yukarıda banyonun sağında ki oda.Bir şeye ihtiyacın olursa benim odam koridorun diğer ucunda." Jackson iş adamı tavrıyla konuşuyordu.

Taylor bunun gitmesi için bir çağrı olduğunu biliyordu. "Tamam patron." Taylor bakışlarını dışarıda ki g-fırtınalı havadan yanına ki adama çevirdi.Aslında o da dışarıda ki hava gibi tehlikeli olabilirdi.

"Bu sözleri benim için çalıştığın zamanlarda hiç duymamıştım." Sözleri önemsizdi ama gözlerinde yoğun bir ateş vardı.

Taylor bunun ne demek olduğunu çocuk yaşlarda öğrenmişti.Ama şu anda bunu üzerinde durmak istemiyordu.Kalbi deli gibi çarpmasına rağmen sakın bir sesle "İyi geceler" dedi ve odadan çıktı.

Yatak odasında kilit yoktu ama Taylor endişelenmedi.Jackson asla onu rahatsız edecek bir şey yapmazdı.Bu onun kendini istemediği anlamına gelmiyordu.Geçmişte onun kendine olan ilgisini fark etmişti.Ama o evli erkeklerle ilişki kuracak bir kadın değildi.

Jackson'da evliyken birlikte olacak biri değildi.Bonnie ne yapmış olursa olsun evlilik yeminini bozmadı.Ama artık karısı yoktu ve aralarında ki ateşten dumanlar yükselmeye başlamıştı. Aklından geçenlere kendisi de şaşırıyordu.Yatağını hazırlamaya başladığında gece giymek için hiçbir şeyi olmadığını hatırladı.Tam odada ki dolapları karıştırmaya başlayacaktı ki kapı vuruldu.

Kapıyı açtığında Jackson'u elinde bir tişörtle gördü. "Buna ihtiyacın olacağını düşündüm."

Taylor kalbinin sıkıştığını hissetti. "Teşekkür ederim." Tam tişörtü almak üzereyken cep telefonu çaldı.Telefonu sabahlığının cebine koymuştu.Hemen tişörtü Jackson'a verdi. " Nick olmalı.Şunu bir tut."

Ne yazık ki arayan üvey babası,Lance Hegerty idi. "Neredesin Taylor?Evde kimse cevap vermiyor.Oğlum nerde?"

Taylor üvey kardeş olduklarını özellikle hatırlattığını biliyordu.Nic'i onun büyütmesinin bir önemi yoktu.Kanunlar önünde Nic üzerinde Lance den daha az hakkı vardı.

"Neden arıyorsun? Saat çok geç..."Sesinin titremeye başlaması an meselesiydi.

"Daha cevap vermedin."

Taylor yüzünde ki bütün kanın çekildiğinin farkındaydı.Jackson'a sırtını dönerek "İki haftam daha var" dedi.Lance'nin açtığı vekalet davasının bitmesine sadece on dört gün kalmıştı.

Karşıdan kaba bir kahkaha sesi yükseldi. "Kolay yada zor ama her halukarda ben kazanacağım.Bunu hatırla ve yerini unutma ufaklık...Sen zengin bir adamın reddettiği çocuktan başka bir şey değilsin.Oğlum seninle yaşamaktan çok daha fazlasını hak ediyor."

Taylor telefonu kapattığında eli titriyordu.Lance onu gözyaşlarına boğacak kelimeleri seçmeyi çok iyi biliyordu.Neyse ki bunu görme yada işitme zevkine varamıyordu.

"Kimdi" diye sordu Jackson.

Taylor arkasında duran bedeninin sıcaklığını hissedebiliyordu.Olanları ona söyleyip söylemek konusunda kararsızdı.Jackson zengin ve güçlü bir erkekti ve Lance'nin tarafını tutabilirdi.Şaşkınlık ve kaybetmişlik duygusuyla güçle düşünebiliyordu.Ya Lance Nick'i zorla alırsa?Hemen kampı arayıp uyarmalıydı.

Jackson'a bakmak için döndüğünde onun karşı koyulmaz kokusuyla karşılaştı."Konuşmak istemediğim biri" diye cevap verdi.

"Onunla benim ilgilenmemi ister misin?"

Taylor başını salladı. "Hayır.Artık yatsam iyi olacak." Kesin bir tavırla konuşmasına rağmen,içinde ki tüm gücün tükenmekte olduğunu hissediyordu.

Jackson bir süre onu gözlerini kısarak süzdükten sonra odadan çıktı.Oysa ona dokunmak ve teselli etmek için neler vermezdi.

Taylor elleri titreyerek kapıyı kapattıktan sonra Nic'in kamp danışmanını aradı.Onun orda emniyette olduğuna emin olduktan sonra telefonu kapattı.

Aslında Nic'i hemen almak istiyordu ama kardeşi kamp için o kadar heyecanlanmıştı ki onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyordu.

Onun iyi olduğunu öğrenince biraz sakinleşti.Üzerinde ki sabahlığı çıkartarak tişörtü giydi.Tişört neredeyse dizlerine geliyordu.Uyumak için yatağa uzandı.

Ama az önce yaşadığı gerginlikten dolayı şakakları zonklamaya başlamıştı.Doğrularak oturdu.Aslında üzerinde ki bu stresten kurtulmak için biriyle konuşmaya ihtiyacı vardı.Acaba Jackson dan yardım isteyebilir miydi?Aslında onun Lence'nin tarafını tutacağını düşünerek ona haksızlık ediyordu.Jackson Santoroni baskıcı ve diktatör olabilirdi ama aynı zamanda şerefli biriydi.

Hayat Taylor'a güçlü biri olmayı öğretmişti ama bu kez kendini kapana kısılmış gibi hissediyordu.Kalbi Jackson'dan yardım istemeyi reddetmesine rağmen bunu yapmak zorundaydı.Ailesinin de yardıma ihtiyaçları oldukları zamanlar dışında Jackson'ü görmezden geldikleri aklına gelince tedirgin oldu.Ama Nick'i korumak için her şeyi yapmaya hazırdı.Jackson'un odasının kapısını geldiğinde üzerinde tişörtün olduğunu fark etti ama artık çok geçti.Çalar çalmaz açılan kapıyla Jackson'ü karşısında bulmuştu.Üstelik üzerinde sadece beyaz iç çamaşırları vardı.

Karşısında ki manzara karşısında az önce aklında olan düşüncelerin yerini başka şeyler aldı.Jackson'un bedeninden gözlerini alamıyordu.Jackson kıpırdanince ne yaptığını fark edip irkildi.Yanaklarının kızarmasına engel olamamıştı.Jackson'un gözlerinde şaşkınlık göreceğini düşünerek başını kaldırdığında şaşırıldı.Jackson'un gözlerinde bambaşka bir şey vardı.

Tutku!

Hem de kavurucu bir tutku.

Aslında buna pek de yabancı sayılmazdı.Bir erkeğin gözünde ki tutkuya yabancı değildi.Annesinin erkek arkadaşı kendisine böyle baktığında daha on dört yaşındaydı.Daha sonra böyle durumlarla sık sık karşılaşmıştı.Bunları hatırlamaktan pek hoşlanmıyordu.Kendini kirlenmiş ve kullanılmış hissediyordu.

"Cara" Jacksonun boğuk sesi bedenini ürpertti ama yerinden kımlıdayamıyordu.

Jackson onun enesinden tutarak yüzünü havaya kaldırdı ve eğilerek onun dudaklarından yavaşça öptü.Taylor'un kendini koruma mekanizması artık işlemiyordu.Öylece durmuştu.Ne karşı koyuyor ne de karşılık veriyordu.Kendini ve Jackson'ü tanımasına rağmen çocukluğunda yaşadığı kötü tecrübelerin hala peşini bırakmadığını fark etmek hayal kırıklığına uğratmıştı.

"Özür dilerim"dedi Jackson.Öpmemi istemediğini anlamadım."

Ne kadar resmi ve soğuk diye düşündü Taylor.Oysa dudakları sıcak ve yumuşacıktı. "İstedim" dedi cesaretini kaybetmeden.

"Tıpkı heykel gibi.İstediğin buysa bir daha asla sana dokunmayacağım."

Taylor ona bir şeyler söylemesi gerektiğini biliyordu. "Beni isteyen erkeklerle ilgilenmeyi pek beceremiyorum." Taylor onu söylemek istediklerini anlayacak biri olduğunu biliyordu.Korkularından dolayı onu yargılamayacağına,diğerleri gibi onu incitmeyeceğine güveniyordu. "Ben gençken bazı kötü tecrübeler yaşadım." Aslında bunu itiraf etmeyi düşünmemişti ama kendini Jackson'un yanında güvende hissediyordu.

Jackson'un koruyucu tavrı hemen harekete geçti. "Kim?" diye sordu.Aralarında ki mesafeyi azaltarak,bir elini onun kalçasına koydu.Aslında Taylor'un geri çekileceğini sanmıştı ama Taylor onu hem şaşırtan hem de memnun eden bir rahatlıkla elini onun göğsüne koydu.Bütün bedeni alev alev yanmasına rağmen Jackson kendini tuttu.Taylor'un şu anda çok hassas olduğunu ve en ufak bir hareketten incineceğini biliyordu.

"Şimdi bu konu hakkında konuşmak istemiyorum." Cevabının Jackson'ü tatmin etmediğini biliyordu ama konuşmaya devam etti. "Seninle şu gelen telefon hakkında konuşmak istiyorum."

"Arayan kimdi?"

"Neden daha önce öğrenmek için üstelemedin."

"Bilmeye hakkım olmadığını düşündüm.Hakkım var mı?"

Taylor aslında onun neyi sormak istediğini biliyordu. "Seni kendi dünyama sokmaya hazır olup olmadığını bilmiyorum."

"Neden?"

"Ben" Ona karşı hissettiklerinden korktuğunu,acı çektiğini nasıl itiraf edebilirdi ki.

"Bana güveniyorsun değil mi?"

"buradayım" Cevabı hiç düşünmeden vermişti.Çünkü Jackson için çalıştığı zamanlarda bile onun için patrandan çok daha fazlası olmuştu.Ona derin ve sarsılmaz bir güveni vardı.Jackson onu daime korumuştur.Şimdi yine onun koruyuculuğuna ihtiyacı vardı.Daha da önemlisi Nick'in onun koruyuculuğuna ihtiyacı vardı.Kararını vererek konuşmaya başladı. "Nick hayatımın en değerli parçası."

"Biliyorum"

"Birkaç gün içinde kamptan dönüyor.Onu almaya benimle gelir misin?"

"Evet"

Taylor o an ilişkilerinde bazı şeylerin değişmeye başladığını hissetti.Yaptığı davetle,Jackson'un kendi üzerinde hak talep etmesine izin verdiğini kabul ediyordu.

"Sadece Nick'ten bahsediyorsun" Jackson'un eli onun saçlarında dolaşmaya başlamıştı.Taylor korkmak yerine kendini onun koruyucu kollarına bırakmanın rahatlığı içindeydi. "Ailenden başka kimse yok mu?"

"Pek sayılmaz."

"Bu ne demek piccola"

Taylor ona her şeyi anlatmak istiyordu.İlk kelimelerin gelmesi uzun sürdü." Bizi annem büyüttü.Öldüğünde Nick altı yaşındaydı.O zaman ben yirmi altı yaşındaydım.Doğrusu ölümü sürpriz olmamıştı.Alkolikti."

Jackson onu kucaklayıp yatak odasının ortasına doğru yürümeye başlayınca şaşkınlıkla ona baktı. Jackson onu yatağa oturttu.Sonra yatağın üzerinde ki örtüyü alarak omuzlarına sardı.Ve sonra onu kucağına alarak pencerenin önünde ki koltuklardan birine oturdu.Taylor onun bedeniyle sarılmaktan memnundu.

"Bunları sana neden söylüyorum ki?"

"Çünkü biriyle konuşmaya ihtiyacın var.Şu telefon kardeşinle ilgili miydi?"

"Nasıl?" Onun olanları fark etmesine şaşırılmıştı.

"Dehşet içinde kaldın.Sadece Nick söz konusu olduğunda böyle tepki veriyorsun."

"Arayan Nick'in babası Lance idi."

"Senin baban?"

Konu Başlığı: Ynt: ÇELİK MANOLYA / NALINI SINGH

Gönderen: monalizasmile üzerinde Nisan 19, 2007, 11:10:06 am

Taylor kanının çekildiğini hissetti.Derin bir nefes aldı.Lance'nin ona zarar vermek istemesinin nedenini Jackson'a açıklaması gerekiyordu. "Benim babam değil."

Jackson ona sıkıca sarılıp göğsüne yaslamak istiyordu.Ama içgüdüleriyle savaşıyordu.Konuşurken onun yüzünü görmesi gerekiyordu.

"Annem Helena Lance ile evlenirken başka bir adamdan hamileymiş." Gözlerini odanın karanlık köşesine dikmişti. "Biyolojik babam o sıralarda evliymiş.Hamile kaldığını anladığında metresini istememiş ve çocuktan kurtulmasını söylemiş.Annem çaresiz durumdaymış."

"Ama bu senin hatan değil ki."

"Lance annemin bunu unutmamasına asla izin vermedi.Hemen her hafta onun çocuğu olmadığını,annemle hamileyken evlendiğini hatırlatacak bir şey söylerdi. Zaten bana adını da vermedi."

Jackson ellerini yumruk yaptı.Sakin kalması için kendini zorlaması gerekiyordu.

"Annem de bana bunu hatırlatıp durdu.Benim yüzümden bu adama yapışıp kaldığını söyledi." Derin bir nefes alırken hıçkırmasına engel olamadı. " Ben büyürken Lance hiçbir açıklama yapmadan ortadan kaybolmaya başladı.Döndüğünde hiçbir şey olmamış gibi davrandı.Annem

sanki gelip bizi fakirlikten kurtaracakmış gibi onu beklerdi.Yine gitti ama bu kez dönmedi.Nick iki yaşındayken boşandılar.”

Jackson sıkıca ona sarıldı.Onun geçmişini değiştiremeyeceğini biliyordu ama şimdi onu rahatlatılabildi.

Taylor şaşkın gözlerle ona baktı. “Neden annem ona bu kadar uzun süredir bağlı kaldı?İkimiz de başka kadınların olduğunu biliyoruz.Acaba hamileyken kendisiyle evlendiği için ona minnet mi duyuyordu?”

“Galiba yolunu kaybetmiş.Nick’in babası neredeydi?”

“Lance annemiz ölene kadar görünmedi.Ölümünden önce de Nick ile ilgilenen tek kişi bendim.Ama şimdi geri döndü.”

“Peki tam olarak ne istiyor?”

“Nic’i...Sonuna kadar onunla savaşaçağım.Ama korkarım ki Nick’in babası o.Ben sadece üvey kardeşim.” Onun göğsüne biraz daha yaslandı.

Jackson onun kendisinden güç almasından memnundu. “Ama onu sen yetiştirdin.”

“Anlamıyorsun.Lance ayaktakımından biri değil.Zengin biri.Bize bir sent bile vermemesine rağmen her zaman zengindi.Sanırım annemle güzel olduğu ve istediği için evlendi.Ama sonra da onu bir kenara fırlattı.O zaman dan beri de Nick’le hiç ilgilenmedi.Bana yeniden evlendiğini ve oğlu için uygun bir evi olduğunu söyledi.Bence başka çocuğu olmadığı için Nick’i istiyor.Buna izin vermeyeceğim.Lance onu incitecek.Daha bebekken ona vurduğunu biliyorum.Onu gördüm.”

Jackson onu sakinleştirmeye çalışarak omzunu okşadı. “Bu kadar endişelenme piccola.Ben buradayım.” Taylor’un acısını o da hissediyordu. “Ne kadar zengin.”

“Hegerty Williams’in ortağı.” Taylor’un bahsettiği firma bir avukatlık bürosuydu. “Yargıçları ve psikiyatrları tanıyor.Ona Nick’i vermezsem yargıçlara uygunsuz biri olduğumu söyleyeceklermiş.Arkadaşı olan yargıçlara,benim kötü hayatım olduğuna inandırdı.Ne kadar çabalarsam çabalayayım,mahkeme onun sözlerini dikkate aldı.Bildiğim her şekilde savaştım,ama daha ne kadar onu uzak tutabilirim bilmiyorum.Çok korkuyorum,Nick’i kaybedemem.”

Jackson içinde büyüyen öfkenin büyüklüğünü hissetti.Kim bu kadını korkutmaya cesaret edebilirdi?Bu güçlü,güzel kimse bilmesede Jackson Santoroni’ye ait olan kadını...Çenesinden tutarak yüzünü kaldırdı.Onun gözlerinde parlayan yaşları görünce öfkesi daha da arttı. “Bana güveniyor musun Taylor?” Eğer güvenmiyorsa bütün gece kucığında oturtup güvenmesini öğretecekti.

Taylor başını salladı. “Evet”

“Öyleyse sana yardım edeceğimi söylediğimde bana inan.”

“Senden bunu istediğim için üzgünüm.İnsanların sürekli senden bir şeyler istediğini biliyorum.Onlar gibi olmak istemiyorum.” Acı çektiği belliydi.

“Senin onlar gibi düşünmediğini biliyorum.”Hafifçe yanağını okşayarak “Hadi piccola.Benim küçük kaplanım nerede?”

Taylor’un yüzünde belli belirsiz bir gülümseme belirdi. “Galiba kış uykusunda.”

“İşte benim tanıdığım Taylor.” Ne yaptığını düşünmeden onu dudaklarından öptü.Sonra birden ne yaptığını fark edip “Yine özür dilerim” dedi.Onun güvenini kaybetmekten korkuyordu. Taylor parmağını onun dudaklarına götürerek susturdu. “Ben bana dokunmandan rahatsız olmuyorum.” Söylediklerine kendi de şaşırmıştı.

“Öyleyse rahatla ve hisset belissima.” Jackson’un dudakları yeniden onun ağzını buldu,ama ısrarcı değildi.

Taylor onun sözünü dinleyerek hissetmeye çalıştı.Dudakları birbirini keşfederken,elleri de bedenlerini tanıyordu.Jackson’un elleri öyle nazikti ki içinde beliren korkuyu hemen bastırdı.Taylor dudaklarını ondan ayırmadan konuştu. “Sana dokunmaktan,seninle öpüşmekten hoşlanıyorum.”

“Güzel” Jackson’un gözlerinde ki parıltı bunları duymaktan memnun olduğunu anlatıyordu.Yavaşça Taylor’u çekerek göğsüne yatırdı.Kısa süren bir sessizliğin ardından

“Erkeklerin tutkularından neden korktuğunu bana söylemek ister misin?” dedi.

“Söz veriyorum söyleyeceğim.Ama bu gece değil.” Bu gecenin büyüünün korkunç anlarıyla

bozulmasını istemiyordu.

"Öyleyse şimdi uyu." Jackson onu kucaklayarak ayağa kalktı. Taylor'un oda kapısına geldiklerinde onu yere bıraktı. Tam arkasını dönüp gitmek üzereyken Taylor koluna dokundu. "Yardıma için teşekkür ederim."

Jackson'un bakışları gölgelendi. "Senden minnet duymanı istemiyorum."

Taylor bunun aslında bir soru olduğunu fark etti. "Bu minnet değil, güven duygusu" Bunu kabul etmesi bile büyük cesaretti. Jackson Santoroni'den önce hiçbir erkeğe güvenmemişti.

Jackson dudaklarında beliren bir gülümseme ile onun saçlarını okşadı. "İyi uykular piccola. Sana ve kardeşine yardım etmenin bir yolunu bulacağım."

Konu Başlığı: Ynt: ÇELİK MANOLYA / NALINI SINGH

Gönderen: monalizasmile üzerinde Nisan 19, 2007, 02:25:38 pm

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ertesi sabah Jackson Taylor'u evine bıraktı.

Yola çıkmadan evvel Taylor'a çantasını vermişti. Sabah erkenden Cole uğrayıp çantayı alıp getirmişti.

Taylor eve gitmek için hazırlanırken Jackson avukatlarıyla bir görüşme yapmıştı. İçinde beliren fikrin doğru olup olmadığından emin olmak istiyordu. Dün gece söylediği gibi Taylor'un ona minnet duymasını istemiyordu. Onun gibi güçlü bir kadının böyle bir duygu içinde olmasına ne kalbi ne de gururu dayanabilirdi.

Yıkılmış bir evliliğin içinde dadıların ve sevgisiz insanların büyüttüğü bir çocuktur. Artık hayatında ki yalnızlığı bitirmenin zamanı gelmişti. Bu sefer ona sadık kalacak ve hayatını ona adayacak bir kadına ihtiyacı vardı. Taylor istediği tek kadındı. Ve onun sahip olduğu her şeye karşı yoğun bir istek duyuyordu. Onu kazanmak için her şeyi yapmaya kararlıydı. Başlangıç olarak da onun güvenini kazanmıştı.

Jackson'un isteği üzerine Taylor kıyafetlerini değiştirmiş, yanına birkaç parça eşya almış ve Jackson ile birlikte onun evine geri dönmüştü. Lance ile haftalardır savaşmaktan yorgun düştüğü için, şimdi sırtını Jackson'a dayamak ona iyi gelmişti.

Jackson geç yaptıkları kahvaltıdan sonra "Bir toplantıya katılmam gerek. Beni bekle. Geri döndüğümde konuşacağız" dedi.

"Ne zaman geleceksin?"

"Mümkün olduğunca çabuk" Dudaklarına hafif bir öpücük kondurduktan sonra devam etti.

"Rahatla biraz. Bazı kişilerle yüzyüze görüşmem gerek. Bu arada sen de tekrar sekreterim olarak çalışmayı isteyip istemediğini düşün."

Jackson gider gitmez Taylor teklifini düşündü ve hemen kabul etti. Artık İtalyan patronuna hislerini saklamasına gerek yoktu.

Jackson geri döndüğünde neredeyse akşam olmak üzereydi.

"Bir şeyler bulabildin mi?" diye sordu Taylor.

"Sayılır"

Taylor onun ne kadar yorgun olduğunu görünce daha fazla üzerine gitmemeye karar verdi. Sessizce yedikleri yemeklerini birkaç telefon konuşması böldü. Taylor kahve yapıp oturma odasına getirdiğinde etraf yine sessizdi.

Ona kahvesini verdiğinde Jackson teşekkür etti. Ama ondan biraz uzak duruyor gibiydi. Ayağa kalkıp pencerenin yanına gitti ve görmeyen gözlerle dışarıyı seyretmeye başladı.

Taylor kanepede oturmuş onu seyrediyordu. Ne kadar iri ve güçlü bir adam diye düşündü. Onu böyle yalnız görmeye dayanamıyordu. Bir yere ait olmamanın nasıl bir duygu olduğunu çok iyi biliyordu.

"Ne düşünüyorsun?" diye fısıldadı.

Jackson sırtını pencereye dayayıp ona doğru döndü. "Benimle evlenmeye ne dersin?"

"Seninle evlenmek mi?" Taylor neredeyse elinde ki fincanı yere düşürüyordu.

"Evet" Soğuk ve sakın sözleri, teklifinin mahiyeti hakkında hiçbir ipucu vermiyordu.

"Neden?" Jackson onun rüyalarının erkeğiymi ama onun hayatında rüyalar hep kabusa

dönüşmüştü.

"Bugün tanıdığım yargıç ve avukatlarla görüştim.Nick'in biyolojik babası olarak Lance'nin hakları var."

Taylor midesine yumruk yemiş gibi oldu. "Hayır"

"Velayeti almak için mahkemeye iyi bir evin olduğunu gösterebilirsin.Ama ne yazık ki bir eşinin olması mahkemeyi daha iyi etkiler.Özellikle Nick'in bu yaşlarda iyi bir baba modeline ihtiyacı olduğu düşünülürse."

Taylor şaşkınlık ve umudu aynı anda yaşıyordu. "Bunun seninle ne ilgisi var?" Jackson güçlü ve yakışıklı bir erkekti.Neden kendisini onun gibi birine bağlamak istiyordu?

"Bir eşe ihtiyacım var.Ailenin değerini ve bağlılığı biliyorum.Seni tanıyorum.Tanıdığım ve örnek alınacağını bildiğim birine ihtiyacım var.Nick benim tanıdığım gibi biriyse onunla iyi anlaşacağımıza eminim.Nick'e olan sevgini bildiğimden anlaşmamızdan ona bahsetmeyeceğine de eminim."

Peki ya ben diye sormak istedi Taylor.Ama bencilce düşündüğünün farkındaydı.Jackson'un teklifi son derece iyi hesaplanmıştı ve aralarında ki duygusal bağlar göz ardı edilmişti.

Onun cevap vermesine fırsat vermeden Jackson devam etti. "Nick için istediğin güvenli ve düzenli hayata sahip olacaksın.Neye mal olursa olsun Lance'nin ona dokunmasına asla izin vermeyeceğim.Yıllar sürse de bu işi kanun yoluyla bir sonuca bağlayacağım."

"Ama Nick'i böyle bir durumun içine sürüklemek..."

Jackson kahvesini sehpaye bıraktı. "Bu en kötü senaryo ve avukatların söylediğine göre asla gerçekleşmeyecek.Lance'nin bir şöhreti var ve bunu lekelemek istemeyecektir."

"Ama bana karşı dava açtı."

"Seni güçsüz gördü.Ama ben işin içine girdiğimde medyanın bütün detayları ortaya çıkaracağını,onun çocuğunu nasıl bırakıp gittiğini öğreneceklerini çok iyi biliyor.Bu yüzden fazla sorun çıkarmayacaktır."

"Peki biz evlenince ne olacak?"

"Benin karşımda kimse onun tarafını tutmak istemez."

"Nick için her şeyi yaparım.Bunun işe yarayacağına emin misin?"

"Evet.Ben sahip olduğum şeyleri korurum.Nick her türlü avantaja sahip olacak.Onun adına bir fon olacak.Biz beraber olsak da,olmasak da fon geliri Nick'e ait olacak." Düşünceli gözlerle Taylor'u inceledi.

Taylor gözlerini kısmış ona bakıyor ve bu teklifi neden yaptığını düşünüyordu.Ona para teklif etmemesi iyi olmuştu.Yoksa ona saldırabilirdi.Nick söz konusu olduğunda her şeyi yapabilirdi ama kendisi söz konusu olduğunda...

"Senin de bir eksiğin olmayacak"

"Hey orada dur bakalım." Taylor fincanını masaya koydu ve ayağa kalkarak onun yanına gitti.

"Bu çılgın fikri kabul etmemin tek nedeni kardeşimi yanımda tutabilmek.Senin paranı istemiyorum."

"Her ne kadar iyi sekreterimi kaybedecek olsam da eşimin benimle çalışmasını istemem."

"Neden?"

"İşimin yarısından fazlasını soisyal olaylar oluşturur.Bonnie ihtiyacımız olan insanların çoğunu bizden uzaklaştırdı.Yine çalışacaksın ama farklı bir şekilde.Ama bu çalışman dışarıda pek takdir edilmez.Eğer ayrılırsak,yeniden çalışma hayatına dönmen zor olur.Bu yüzden geçinmeni sağlayacak parayı vermem çok normal.Hem Nick'in fonunda ki paraya dokunamazsın ve senin hiçbir kazancın olmadığını görmek onu çok yaralar."

"Nereden vuracağını çok iyi biliyorsun."

"Bu bir yetenek." Sesinden ne düşündüğü belli olmuyordu ama Taylor onun incindiğini sezmişti.

Neden onu incitmişti?Ona olan duygularından korktuğu için mi?Annesi gibi olmayacağına,bir erkeği sevmeyeceğine yemin etmişti.Ama şimdi onun incinmesine dayanamıyordu.Uzanarak onun yanağına dokundu. "Özür dilerim."

"Özür dilemene gerek yok." Jackson onun bu dokunuşuna tepki vermedi.

Taylor elini onun saçlarında gezdirmeye başladı. "Sen hiçbir şeye kızmaz mısın?"

"Hayır" Ona bakan gözleri buz gibiydi.

"Evet buz gibisin.Ne olacağını tahmin et."

Jackson sorarcasına başını kaldırdı.

"Benimle evlenirsen bu huylarımla yaşamaya alışmak zorunda kalacaksın."

"İş hayatımda tersliklerle başa çıkmada çok iyiyimdir."

"Terslik mi?"Taylor diğer elini de onun saçlarına götürdü.

"Benim ters biri olduğumu söylemiyorsun ya Jackson Santoroni.Yoksa sana gerçekten ters yüzümü göstermek zorunda kalacağım."

Jackson elini onun belinde kenetledi. " Seninle nasıl başa çıkacağımı öğrenmeye mi çalışıyorsun?" Taylor'un kıskırtmasına rağmen o hala soğukkanlılığını koruyordu ama gözlerinde muzip pırıltılar yanıp sönmeye başlamıştı.

Konu Başlığı: Ynt: ÇELİK MANOLYA / NALINI SINGH

Gönderen: monalizasmile üzerinde Nisan 19, 2007, 05:55:51 pm

Taylor onun biraz rahatladığını fark edince "Beni delirtiyorsun" diye kıkırdadı.

Jackson ellerini biraz daha sıkılaştırarak ona iyice sarıldı ve fazla çaba sarfetmeden onu kaldırdı. "Ne kadar delirtiyorum?"

"Çoooooooooooook" Taylor başını kaldırarak onun gözlerinin içine baktı.Öyle sıcak ve canlıydılar ki...Birden gözlerinde tutkunun belirmeye başladığını fark etti.İçinde ki korku dalgasının yükselmesine engel olamıyordu.Jackson'un dün gece ki anlayışlı hali çocukluğundan kalma korkularını yıkmayı becerememişti.Jackson sanki düşüncesini anlamış gibi onu yere indirdi ve yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Evlenirsek seni hiçbir şey için zorlamayacağım.Ama bu evlilikten bir şey istiyorum."

"Ne?"

"Bir bebek.Senin korkularının üstesinden gelip beraber olabilirsek korunmanı istemiyorum." Taylor ne söyleyeceğini bilmez halde şaşkınlıkla ona baktı.Jackson korkularının ne kadar derinde olduğunu anlayamamış mıydı? "Sana istediğini veremeyebilirim." Bu durumun kolay olmadığını anlamasını sağlamalıydı.Korkularından kurtulsa bile bir çocuk sahibi olmayı düşünmek dehşet vericiydi.

Taylor ondan bir seçim yapmasını istiyordu.Ya kendisi yada çocuğu.Ama Taylor'dan sonra bu seçimi yapması mümkün değildi. "Kendimize bir sene vermeye ne dersin?Eğer bu sene içinde çocuk olmazsa ayrılırız."

Bunları söylemek için acıtmıştı.Ona dokunmadan,Taylor'un gitmesine nasıl izin verecekti.

Taylor bu zaman limitini hiç beklemiyordu. "Peki ya Nick?"

"Sanırım o süre zarfında her şeyi ayarlayabiliriz.Ayrılsak bile Lance bunu değiştiremez.Şimdi bana cinsellikten korkmanın sebeplerini anlat."

Taylor ellerini onun göğsüne koydu.Büyük bir hayal kırıklığı yaşıyordu.Onu değil ondan bir çocuğu olmasını isteyen bir adamla evlenecekti.Yoksa bunun romantik bir evlenme teklifi olduğunu mu sanmıştı?Eğer öyleyse hala genç kızlık hayalleri kuruyor demektir. "Seninle bir ilgisi yok.Bunu bil lütfen" dedi sonunda.

"Annenin eve getirdiği birimiydi?" Ellerini tekrar onun beline koydu.

Taylor güçlükle yutkundu ve titreyerek başını salladı.Bunları daha önce kimseye söylememişti.

"Sana ne yaptı?"

Taylor onun yakınlığını hissetmekten memnundu. "On dört yaşındaydım" diye söze başladı Taylor ve o zaman başına gelenleri ayrıntılarıyla anlatmaya başladı.Anlatırken de sanki o anları yeniden yaşıyor gibiydi.Sözleri bitince de başını Jackson'un göğsüne yasladı.

"Teşekkür ederim piccola" Jackson ona sımsıkı sarıldı.

Bu yakınlık Taylor'ı korkutmuyordu.Jackson'un elleri yavaşça sırtını okşamaya başlamıştı.

"Bana söylediğin için teşekkür ederim."

"Bilmen gerekiyordu.Kendimi mutlu etmeye çalışırken seni mutsuz etmeye hakkım yoktu."

"Büyük bir travma geçirmişsin.Bu konuda yardım almalısın"

Taylor onun bitirmesine izin vermeden başını salladı. "Düşüncelerimi bir yabancıya anlatmak...hayır.Ben sana güvenmeyi tercih ederim."
Jackson uzun bir süre konuşmadan durduktan sonra "Onur duydum" dedi. Taylor onun kalbinin çarpışını duyabiliyordu."Ama ben sana yaklaşırken düşünceli olamayabiliri.Seni çok istiyorum."
"Beni zorlayacak mısın?"
"Asla"
"Ben zaten bunu biliyordum."
Jackson Taylor'un bu sözleri karşısında şaşkınlıkla ona baktı. "Nasıl?"
"Sen beni duygusuzluğunla ve soğukluğunla yaralayabilirsin ama güç kullanmazsın."
Jackson onun bu içten cevabı karşısında irkildi. "Ben sana karşı duygusuz değilim." Ama soğuk biriydi.Yeniden canlanabilmesi için Taylor'un ateşine ihtiyacı vardı,ama bunları ona söyleyemezdi.O asla bilmesede Taylor'un onu sevmesine ihtiyacı vardı.
"Ben her zaman burada olacağım ama cinsel konularda uzman bir psikiyatr biliyorum." Bu sabah bu konuda bilgi toplamıştı.
Taylor gerildi. "Bilmiyorum"
"Deneyemez misin cara? Benim bilmediğim bir şekilde sana yardım edebilir."
Taylor düşünceli bir tavırla onun sırtını okşadı. "Deneyeceğim.Belki bu sorunu birlikte çözebiliriz."
Taylor ona bir şey mi öneriyordu?Her neyse.Taylor ona neyi vermeye hazırsa onu alacaktı.Başka bir şey değil.

Konu Başlığı: Ynt: ÇELİK MANOLYA / NALINI SINGH
Gönderen: monalizasmile üzerinde Nisan 21, 2007, 06:08:41 pm

BEŞİNCİ BÖLÜM

Taylor Pazar sabahı Jackson'un misafir odasında uyandı.Dışarıda öyle bir fırtına vardı ki yataktan kalkmak istemedi.Kapının vurulduğunu duyunca hafifçe irkildi. "Girin"
Jackson kapının eşiğinde belirdi. "Konuşmamız gerek."
Taylor esneyerek eliyle yatağın kenarını işaret etti. "Otur"
"Cara mia,ben bir erkeğim."
Taylor kalbinin hızla çarptığını hissetti "Liften"
Jackson içini çekerek oturdu. "Mutlu musun?"
"Olabilir" diye takıldı ona Taylor. "Hani benim nişan yüzüğüm Jackson Santoroni?" Neşeli görünmeye çalışıyordu.
Jackson onu şaşırtarak elini cebine soktu ve harika bir işçilikle işlenmiş etrafı elmaslarla çevrili altın bir yüzük çıkardı.Jackson onu parmağına takarken eli titriyordu.
"Jackson bu harika bir şey" Elinde ki antika yüzüğe bakarken sesinin titremesine engel olamıyordu.
Jackson belli belirsiz gülümsedi. "Bu yüzük büyükannemin,ismi Gina idi ve büyükbabamla evlilikleri elli yılı aşkın sürdü" Taylor gözyaşlarına engel olamadı.Daha önce kimse ona bu kadar değerli,bu kadar içten bir hediye vermemişti.
"Neden ağlıyorsun"
"Ağlamıyorum" Eliyle gözlerini sildi.
"Piccola" Onu kendine çekerek başını göğsüne yasladı.Taylor sanki ona aitmiş gibi kendini onun kollarına bırakmıştı. "Neden ağlıyorsun?"
"Tıpkı bir İtalyan gibi davranıyorsun."
"Ben İtalyanıam.Ağlaman bitti mi?"
"Evet" Ama başını göğsüne yaslamaya devam etti. "Yüzük için teşekkür ederim." Yüzüğü Bonnie'nin takip takmadığını sormaya cesaret edemedi.
Jackson sanki onun ne düşündüğünü tahmin etmiş gibi cevap verdi. "Bu yüzük on senedir kasada duruyordu.Onu gün ışığına sen çıkardın."
Bu sözler göğsünü kabarttı.Bencilce olabilirdi ama Bonnie'nin olmadığı bir şekilde Jackson'un bir parçası olmak istiyordu.Yavaşça yerinden doğruldu. "Hadi aşağı inelim.Kahvaltıyı

hazırlayacağım.”

“Bunu dört gözle bekliyorum.”

Yirmi dakika sonra Taylor harika bir kahvaltı hazırlamıştı.Yemeklerini yerlerken Jackson “Hafta içinde evleneceğiz” dedi.

“Bu kadar ani olması garip kaçmaz mı?”

“Paparazziler bizi yakalamasın diye aylardır gizli gizli görüşüyorduk.”

“Zekice”

“Valetta evlenmek istediğinde buna benzer bir şey yapmıştı.Evliliği altı ay sürdü.Ailemde bu bir rekordur.”“Bu arada kız kardeşin nasıl?”

“Bilmiyorum.Aylardır görüşmüyoruz.”

“Umrunda değil mi?”

“Benim ailem sen ve Nick kadar birbirine yakın değildir.” Sonra konuyu değiştirdi. “Salı günü evlenebiliriz.”

“Salı?Belediyede mi?” Kalbinde bir acı hissediyordu.

“Sen nasıl istiyorsan”

“Ne demek istiyorsun?” Dikkatle Jackson’a baktı.

“Buradan helikopterle bir saat uzaklıkta düğünler için kullanılan bir çiftlik var.İstersek Salı günü orayı kullanabiliriz.”

“Ama bugün Pazar.Herşeyi o zamana kadar nasıl ayarlayamayız değil mi?” İçinde bir umut yeşermişti.

Jackson gülümseyerek ona baktı. “Ayarlayabilirsek,çiftlik evini ister misin?”

“Tabi ki.Bir kaç arkadaşımı da çağırmak isterim.”

Sonra ki birkaç saat parayla işlerin ne kadar hızlı ve düzenli ilerlediğini öğrendi.Dükkanlar açılmış,yemek işi ve çiçekçi ayarlanmış,düğün elbisesi için modaclar koleksiyonlarını sunmuşlardı.

Taylor birkaç saat içinde olanları şaşkınlıkla izliyordu.Hatta Jackson onun için faiş fiyatta bir gelinlik seçtiğinde şaşkınlığını sözlere döktü.

“”Bu sana çok pahalıya mal oldu.”

“Benim seçimimdi.Ayrıca bu benim de düğünüm.”

Onun sözleri için rahatlatmamıştı. “Anlayamıyorum.Bunu niçin yapıyorsun?Senin çocuğunu taşımak için tereddüt etmeyecek yığınla kadın var.”

“Sen ve Nick gibi sadakatini hiç sorgulamadan bana verecek iki insana sahibim.Bu işte sadakatin değeri ölçülemez.Ayrıca tanıdığım en iyi anne tarafından ödüllendirilip baba bile olabilirim.Bu sorumluluğu kaldırabilecek pek fazla kadın tanımıyorum.”

Taylor o geceyi evinde geçirdi.Ertesi sabah yedide kalkıp hazırlandı.Bir saat sonra Nick’i almak için hazırды.Điđer çocuklar gibi Nick de okula bırakılacaktı.Saat sekizde Jackson onu almak için geldi.

Onu görmek Taylor’u telaşlandırmıştı.Bütün gece onu hayal etmişti.”Gelip gelmemen konusunda emin değilim” dedi. “Seni davet ettiğimi biliyorum ama bu biraz ani olabilir.”

“Bilmesi gerek.Ayrıca bana olan tepkisini görmek zorundayız.”Düğünden önceki gece Taylor onda kalacağı için bir çanta hazırlamıştı.Jackson çantayı aldı.Sonra sanki onun kendine ait olduğunu hatırlatmak istemiş gibi sırtından tuttu.

Taylor’un duyguları karışıkty. “Neden evlendiğimizi onun bilmesini istemiyorum.”

“Aynı fikirdeyim.”

Okula doğru giderlerken Jackson onu sakinleştirmeye çalıştı. “Endişelenme.Benimle daha önce de karşılaşmıştı.Bu onun için bir sürpriz olmayacak.” Yavaşça yanağına dokundu.

Nick kamp danışmanı ile birlikte kapıda bekliyordu.Siyah mercedes kapıda durunca Taylor onun şaşkınlıktan irilemiş gözlerle arabaya baktığını gördü.Taylor’un ardından Jackson da arabadan indi.Kardeşiyle kucaklaştıktan sonra danışmanına teşekkür etti.Bu arada Jackson Nick’in eşyalarını arabaya koymuştu.

Nick ablasıyla kucaklaştıktan sonra hiç yabancılık çekmeden Jackson’a döndü. “Merhaba Jackson.”

“Nick”

Nick akıllı bir çocuktü.Gözleri ablasıyla Jackson arasında gidip geldi. “Ne var?” Mavi gözleri

merakla bakıyordu.

Taylor ona şimdi söylemek istemiyordu ama başka çaresi kalmamıştı. "Nick...Jacksonla ben.." Söзlerini bitirmeden Nick sırtmaya başlamıştı. "Ablamla evlenecek misin?"

Taylor şaşkın gözlerle ona baktı. "Bunu nasıl bildin?"

"Ben bilirim.Çünkü Jackson senden hoşlanıyor."

Jackson konuşmaya başlayınca Taylor aynı şaşkınlıkla ona baktı. "Akıllı çocuk.Haydi şimdi arabaya bin de orada konuşalım."

Nick arabaya biner binmez onu soru yağmuruna tutmaya başladı. "Bizimle mi yaşayacaksın?" Jackson cevap verdi "Evet."

"Ben her zaman sizinle mi yaşayacağım."

Taylor onun bu soruyu neden sorduğunu anlamadığı için kaşlarını çattı.Ama Jackson anlamıştı.Arabayı durdurdu ve ona döndü. "Evet.Ben yatılı okullarda büyüdüm ve kendi çocuğumu asla oraya göndermem."

"Ama ben senin çocuğun değilim ki."

Taylor kalbinin sıkıştığını hissetti.Böyle bir tepki beklemiyordu.

"Artık öylesin." Jackson bu konuda tartışmaya niyeti olmadığını belliydi.Tekrar önüne dönüp arabayı çalıştırdı.

Nick uzun süre sustuktan sonra konuşmaya başladı. "Kendime ait bir odam olacak mı?"

"Evet.Ama artık bizimle uyuyamazsın.İlk katta iki büyük oda senin olacak.İkinci katta biz kalacağız."

Taylor kalbinin sıkıştığını hissetti.Jackson biz demişti.

Dairelerine geldiklerinde Nick düğün kıyafetlerini hazırlamak için odasına gitti.Jackson

Taylor'un yanına gelerek gözlerinin içine baktı. "Canını sıkan bir şey mi var?" Taylor nedenini söyleyinceye kadar karşısından çekilmeyeceği belliydi.

Taylor güçlkle yutkundu. "Biz aynı yatak odasını mı paylaşacağız?"

Jackson'un dudakları ince bir çizgi halini aldı. "Sözümden geri adım atmayacağım Taylor.Dikkat etmemiş olabilirsin ama benim yatak odam bir süit.İçinde daha küçük bir yatak odası var.Sen onu kullanabilirsin.Nick bunu asla bilmeyecek."

"Ayrı odalarda kalırsak onun ne düşüneceğini kestiremedim"

Jackson onun ellerini tutarak gözlerinin içine baktı. "Her şeyi düşünemezsin.Sırtını biraz bana dayamayı öğren.Biz erkekler bize ihtiyaç duyulmasını severiz.Kocan olarak artık her şeyinle ben ilgileneceğim."

Tam o sırada Nic odaya girerek konuşmalarını böldü. "Taylor.Düğünde giyecek hiç kıyafetim yok."Yüzünden üzüntüsü okunuyordu.

Jackson onun yanına giderek saçlarını okşadı. "Senin için bir tane ısmarladım.Artık hazırsan eve gidelim."

Nic'in gülümsemesi Taylor'u rahatlattı.Kardeşinin gülümsemesi için her şeyi yapardı.Jackson'un gülümsemesi için de har şeyi yapabileceğini fark ettiğinde küçük bir şok yaşadı.Onu incitmek istemiyordu.

O gün çok yoğun geçti.Taylor organizasyonda Jackson'a yardım etmek için onunla birlikte işe gitti.Yemekten sonra da görüşmey kabul ettiği terapistte gitti.Kendini bu yaşlı kadının yanında rahat hissettiğini fark edine şaşırıldı.Ofise geri gittiğinde Jackson nasıl gittiğini sorduğunda "Ondan hoşlandım" dedi. "İşe yarayabilir."

Jackson gülümseyerek işine devam etti.Balayı için birkaç günlüğüne şehir dışına çıkmaya karar vermişlerdi.

Akşam oturma odasında otururlarken Taylor "Bunun balayı gibi gözükmesi gerektiğini biliyorum ama onunda bizimle gelmesini istiyorum" dedi. "Onu çok özledim."

"Fazla koruyucusun"

Jacksonun sözleri onu şaşırtmıştı. Ellerini iki yanında yumruk yaptı. "Bir çocuk büyütmenin nasıl olduğunu nereden bileceksin?"

Taylor onu incittiğinin farkındaydı ama Jackson konuştuğunda sesi çok sakindi. "Ben de o yaşlardan geçtim."

"Ve bu sana,bana Nick'i nasıl büyüteceğimi söyleme hakkını veriyor öyle mi?"

"Hayır ama ben onun mutsuz olduğunu ve seni üzmemek için bunu sana söyleyemeyeceğini

görüyorum.”

“Mutsuz mu?”

“Hanım evladı olduğu için kabadayılık taslayanlar var.”

“Bunu nerden biliyorsun?Kamptan daha yeni geldi.”

“Banyo yaparken söyledi.Bacağında ki yarayı görünce saklayamadı.”

“Ne” Taylor çılgın gibi yerinden fırladı.Nick’i uyandırmamak için kendini zor tutuyordu. “Kim? Onu öldüreceğim.”

“İşte sorun burada.”

“Neden bana söylemedi? Sorun ne?”

“Sürekli onu savunuyorsun.Okulda bile...”

“Sen bilmeyebilirsin ama büyük kardeşler bunu yapar.” Onu incitmek istedi. “Sen daha kardeşinin nerede olduğunu bile bilmiyorsun.”

Jackson gözünü bile yummamıştı ama sözlerinin onu kalbinden vurduğunu bilecek kadar onu yakından tanıyordu.Onun acı çektiğini görünce kendini kötü hissetti.

“Özür dilerim.”

“Önemli değil.” Jackson omzunu silkti.

Taylor onun hayatı boyunca ne kadar çok incinmiş olduğunu hatırladı.Ailesi ihtiyaçları dışında asla onunla bağlantıya geçmezlerdi.Şimdi Jackson’un onları aramaması hiç de şaşırtıcı değildi.Kendisini yumruklamak istiyordu. “Evet önemli.” Onun yanına gelerek elini sırtına koydu. “Seni incittim.Bu yüzden kendimden nefret ediyorum.”

Jackson yavaşça ona dönerek kollarıyla onu sarmaladı. “Biliyor musun?Sanırım senden önce,üzgün olduğunu söylediğinde gerçekten üzgün olan başka biriyle karşılaşmadım.”

Taylor affedildiğini biliyordu. “Ben gerçekten üzgünüm.Ailenin nasıl olduğunu biliyorum ve onlardan uzak durduğun için seni suçlamıyorum.Sadece Nick’in incindiğini bile düşünmek beni çıldırtıyor.Bu durumdan nefret ediyorum.”

Konu Başlığı: Ynt: ÇELİK MANOLYA / NALINI SINGH

Gönderen: monalizasmile üzerinde Nisan 23, 2007, 11:55:35 am

Jackson yavaşça ona dönerek kollarıyla onu sarmaladı. “Biliyor musun?Sanırım senden önce,üzgün olduğunu söylediğinde gerçekten üzgün olan başka biriyle karşılaşmadım.”

Taylor affedildiğini biliyordu. “Ben gerçekten üzgünüm.Ailenin nasıl olduğunu biliyorum ve onlardan uzak durduğun için seni suçlamıyorum.Sadece Nick’in incindiğini bile düşünmek beni çıldırtıyor.Bu durumdan nefret ediyorum.”

“Biliyorum cara mia.Ama ona güven.” Eğilerek onu dukalarından öptü. “Ve benim yardım etmeme izin ver.”

“Tamam.Belki hata yapmış olabilirim.”Uzun süre sessizce bekledi.Bu sessizlik bir şeylere gebeydi. “Bana bir söz vermeni istiyorum.Eğer bir sene sonra ayrılırsak onunla ilgilenmeye devam etmeye söz verir misin?”

“Evet” Bu çocuk Jackson’un ailesinin bir parçasıydı.Tıpkı Taylor gibi.Artık bir çocukları olmasa bile bu kadının hayatından çıkıp gitmesine izin vermeyeceğini biliyordu.

Taylor artık onundu.

Onun kadını.

ALTINCI BÖLÜM

Bu onun düşün gecesiydi.

Fiji adasının sahilinde,harika bir yerdeydiler.Bu onun düşün gecesiydi ve seksi karısı diğer odada yataarken o burada tek başınaydı ve onu düşünerek işkence çekiyordu.

Umutsuz bir şekilde yataktan kalkarak yere uzandı.Üzerinde sadece beyaz şortu vardı.Belki biraz zorlamak uyumasını sağlardı.

Kapı vurulduğunda ellinci şınavnını çekiyordu ve bu işe başladığından daha fazla uyarılmış şekildeydi.Küçük karısının zamanlaması harikaydı doğrusu. “Gel” dedi.Duygusuz hatta emredici

bir tavırla konuşmuştu.

Kapı açılıp,içeriye kadın kokusu süzüldüğünde,kendini daha fazla kontrol edemeyeceğini biliyordu.Dio!Yüz kere daha yapmalıyım diye düşünerek hareketine devam etti.Bakış sahasına pembe ojeli küçük ayaklar girdi ve yavaşça yanına yaklaştı.Göz ucuyla üzerinde ki geceliğin ayak bileklerine kadar indiğini görebiliyordu.

Elini uzatıp ince bileklerinden onu yakalamak ve karısının muhteşem bacaklarını öpmek istedi.Onun karısı.Taylor ona aitti ve onun üzerinde ki haklarını almak istiyordu.

"Ne yapıyorsun?"

Homurdandı. "Spor"

"Nerdeyse gece yarısı oldu." Bu yaptığını onaylamıyormuş gibi konuşmamıştı.Jackson kaşlarını çattı.Daha çok büyülenmiş gibi görünüyordu. Ama neden?

"Hoşuma gidiyor."

"Anlıyorum."

Jackson bırakmak istedi ama içinden garip dürtü devam etmesi için onu zorladı.Taylor'un yürüyerek yatağın kenarına oturduğunu görünce şaşırıldı.

"Burada kalıp konuşa bilir miyim?"

Konuşmak mı istiyordu. "Tabii"

Jackson onun bir şeyler söylemesini bekledi ama o sessiz kaldı.Jackson bu anı bozmak istemiyordu.Taylor kendi isteğiyle onun odasında idi.Bu büyük bir adımdı.Şu anda onun düşündüklerini bilmek için neler vermezdi.

Taylor Jackson'un kaslarının ahenkle inip kalkmasını büyülenmişcesine izliyordu.Yüzü kızardı.Serinlemek için elini yelpaze gibi salladı.Başını salladı.Burada ne yapıyordu?Jackson neredeyse çıplak bir haldeyken onunla neden yalnız kalıyordu?Hiç bir erkek onu cinsel yönden etkileyememişken,şimdi neden bu kadar ateşli ve istekli hissediyordu.

Çünkü yalnızdı...

Ve bu onun düşün gecesi idi.

Ve Jackson'ı çok özlemişti.

Bu gece terapisti ile yaptığı telefon konuşmasında ona hayallerinden kurtulup,cesaretini toplamasını söylemişti.

Şimdi önünde duran erkeğin nasıl bir tepki vereceğini merak ediyordu.Kendi kendini ikna etmeye çalışıyordu.Jackson onu asla incitmemişti.Bundan sonra da incitmeyecek.

Jackson yukarı doğru kalktığında uzanıp parmağını onun vücudunda gezdirmeye başladı.İçini tatlı bir ürperti sardı.

Jackson olduğu yerde durmuş sanki nefes almayı unutmuştu. "Ne yapıyorsun?"

Sessizlik.Jackson nefes nefese mi kalmıştı?

"sana dokunuyorum...."

"Terliyim" Şimdi bunu neden söylemişti ki?

Taylor'un cevabı çok çabuk geldi. "Umrumda değil."

Jackson toza aldırmanın kendini yere bıraktı.Başını kollarının üzerine koyarak sessizce yattı ve Taylor'un ne kadar ileri gidebileceğini merak ederek bekledi.

Sonsuza kadar süren bir sürenin sonunda Taylor onun yanına diz çöktü.Jackson onun sıcaklığını hissedebiliyor,nefesini duyabiliyor ve tutkuyu hissedebiliyordu.

Ve sonunda Taylor ona dokundu.

Tereddütlü ama keşfeden küçük dokunuşlarla parmaklarını sırtında gezdirirken,Jackson tatlı bir deliliğin eşliğine gelmişti.

Jackson hareketsiz beklerken Taylor'un elleri dahe kendinden emin dolaşıyordu.Ona masaj yapıyor onunla oynuyordu.Taylor'un bacaklarını açıp üzerine oturduğunu hissettiğinde alnından aşağı terler süzülmeye başladı.

"Çok mu ağırım?"

"Hayır" Jackson'un cevabı hızlı oldu.

"Jackson.Sana acı veriyorum gideceğim."

"gitme!" Bu bir işkenceydi ama hiçbir erkek buna karşı koyamazdı. "Kal piccola."

Taylor onu rahatlatan bir şekilde tekrar yerleşti ve ellerini tekrar dolaştırmaya başladı. "Çok güçlüsün.Ve çok seksi.İstedğim tek şey ..."İnleyerek onun bedenini öpmeye başladı.

Daha önce birisi tarafından böyle okşandığını hatırlamıyordu. Bonnie sert ve ateşli sevişmeden hoşlanırdı. Ondan önce tanıdığı kadınlarda pek farklı sayılmazdı. Şimdiye kadar buna aldırmadığını sanıyordu ama şimdi ne kadar yanıldığını anlıyordu. Taylor'un onda yarattığı duygulardan çok hoşlanmıştı. Sanki onunla birlikte olmaktan çok zevk alıyor gibiydi. Taylor daha aşağılara inmeye başlamıştı. Jackson kendini daha fazla tutamayacaktı. "Dio!" Öyle hızlı doğrulmuştu ki Taylor neredeyse düşecekti. "Jackson. Yalnız bir şey mi yaptım." Jackson derin bir nefes aldı. "Asıl durursan yanlış bir şey yapacaksın." Birkaç saniye sonra Taylor kaldığı yerden devam ediyordu. Jackson Santoroni hayatında ilk defa kendini bir kadının ellerine bırakmış, onun kendisini keşfetmesine izin veriyordu.

YEDİNCİ BÖLÜM

Taylor ertesi sabah uyandığında kendini çok iyi hissediyordu. Nedenini hatırlayınca sırtıttı. Zavallı Jackson ona istediği kadar dokunmasına izin vermiş ve yerinden kıpırdamamıştı. Hatta odadan ayrıldığında bile hala yerde yatıyordu. Belki de hala oradaydı. Kapının çalındığını duyunca kalbi deli gibi çarpmaya başladı. "İçeri girin" dedi çarşarı boynuna kadar çekerek. Jackson üzerine kot pantolon ve beyaz tişört giymişti. "Bazı şeyler konuşmamız gerek" dedi soğuk bir sesle. "Peki" Kocasının bu halinden hiç hoşlanmadığını fark etmek onun için tam bir şok olmuştu. "Bana kızgın mısın?" Jackson olumsuz anlamda başını salladı. "Hazır olduğunda aşağı gel." "Sorunun ne olduğunu söyler misin? Sakin bir şey olmadığını söyleme." Taylor dikkatle ona bakıyordu. "Taylor" "Sana söyledim. Bana bu şekilde patronluk taslama. Neden bu kadar düşüncelisin?" Jackson dişlerinin arasından nefes alarak yatağa yaklaştı ve ona eğilip ellerini iki yanına koydu. "Kızgın değilim ama bir aziz de değilim. Davetkar halinle burada karşımda duruyorsun. Dün gece yaptıkların hoşuma gitti ve istediğin zaman yapabilirsin. Ama yatak odasında durup seninle arkadaşça bir sohbet yapamam. Buna beni zorlama." "Dün gece için özür dilemeyeceğim." "Senden bunu istemiyorum ki. Ben aptal değilim." "Gerçekten bunu tekrar yapabilir miyim?" Jackson inleyerek yataktan kalkmak istedi ama Taylor kollarını onun boynuna dolayarak engel oldu. "Bırak Taylor. Kontrolümün sınırındayım ve buna devam etmek istemeye bilirsin." Taylor onu bıraktı. Çünkü onun gözlerinde saklı gizli tutkuyu fark etmişti.

Aşağı indiğinde Jackson verandada ki masada oturmuş onu bekliyordu. Kahvaltı çoktan hazırlanmıştı.

Taylor yerine oturduğunda Jackson'un elinde ki kağıtları gördü. "Bunlar nedir?" diye sordu.

"Resmi evraklar. Nick'i evlat edinmek istiyorum."

"Neden?"

"Lance'nin elinden geleni yapacağından eminim. Ama biz bunu yaparsak bundan sonra Nick'i alması neredeyse imkansız hale gelir."

"Nick'i evlat edinmenin tek sebebi bu mu?"

"Yeterli değil mi?" Ses tonundan ne demek istediği anlaşılıyordu.

Taylor başını salladı. "Bu Nick için gerçekten önemli bir adım. Hiç bir zaman gerçek bir babası olmadı. Şimdi sen onu evlat edinip sonra da unutursan çok acı çeker ve bunu dayanmam."

"Sen onu benimle paylaşabilecek misin?"

"Tabi ki" dedi yumuşak bir sesle. "Sana ihtiyacı var. Bu durum ayrılırsak yada sen uzaklara gidersen de devam edecek bir durum. Onu evlat ediniyorsun babası sen olacaksın. Sonsuza dek."

"Evet" Bu cevap o kadar kesindi ki Taylor başka bir soru sormaya gerek duymadı.

Konu Başlığı: Ynt: ÇELİK MANOLYA / NALINI SINGH

Gönderen: monalizasmile üzerinde Nisan 25, 2007, 05:12:26 pm

"Evlat edinmen için imza vermem gerekiyor mu?"

Jack başını sallayarak onu onayladı. "Sen onun yasal vasisin.Bu sayede Lance'nin üstesinden gelebiliriz.Ama yine de mahkemenin bu isteği geri çevirme olasılığını düşünmek zorundayız.Eğer böyle bir şey olursa gidip Lance ile konuşmayı düşünüyorum."

Taylor onun söylediklerini yapacağına inanıyordu.Bir kere karar verdimi kimse Jackson Santoroni'nin önünde duramazdı.

Taylor yemeğini yerken Jackson gerekli ayarlamaların yapılması için birkaç yerle görüşme yaptı.Sonra Taylor'un karşısına oturup onu seyrediyordu ama sanki akli başka bir yerde gibiydi.Sanki anılar deryasında kaybolmuştu.Taylor onun kendisinden böyle uzak durmasına dayanamıyordu.Ayağa kalkarak onun arkasına geçti ve boynuna sarıldı.

"Yapma." Taylor'un acısı sesine yansımıştı.

"Yapma?" Jackson onun neyi kastettiğini anlamamıştı.

"Sakin benden uzaklaşma....Lütfen Jackson." Bu karşı konulmaz bir yakarıştı.

Annesi onu bir kenara fırlatmıştı.Tıpkı biyolojik babası ve üvey babası gibi.Ona değer veren tek insan Nick olmuştu.Artık bunun yeterli olmadığını anlıyordu.Jackson'ın da kendisine değer vermesini istiyordu.

Jackson onu yanına getirmek için elinden tutarak çekti ve kucağına oturttu. "Ben buradayım,cara." Bütün dikkati Taylor'a odaklanmıştı.

Onun bu içten hali karşısında Taylor'un dudaklarında bir gülümseme yayıldı. "Nerelere dalıp gittin?"

"Bu güzel günde konuşulacak şeyler değil."

Taylor yavaşça onun sert çenesini okşadı. "Tam aksine."

Jackson onun yumuşak sesini duyunca yumuşadı. "Seni gidi küçük diktatör"

"Senin küçük diktatörün." Taylor onun tepkisini görmek için dikkatle yüzüne bakıyordu.

Jackson'un gülümsemesi bütün yüzüne yayıldı.Taylor'un yüzüne eğilerek dudaklarına sert bir öpücük kondurdu. "Evet benim.Bunu sakın unutma."

Taylor birden beliren baskıcı tavrın hoşuna gittiğini fark etti. "Üzerimde baskı kurmayı düşünüyorsan,bunu unut."

"Artık çok geç." Jackson'un gözünde beliren parıltılar aklından neler geçtiğini ele veriyordu.

Taylor onun dudaklarının dokunuşunu hatırladığında titrediğini hissetti.Jackson'un bakışları onun kızarmış yüzünde geziniyordu. "Sanki beni istiyormuş gibi bakıyorsun."

"İstiyorum.Beni tekrar öpecek misin?"Parmakları onun ensesinde dolaşmaya başlamıştı.

Jackson'un gözlerinden ateşler çıkıyordu. "Bedenim emrine amadedir mia moglie."

Jackson başını eğdi ve ağır hareketlerle onun yüzünü öpücüklere boğmaya başladı.Sanki dünyanın bütün zamanları onunmuş gibi yavaş yavaş hareket ediyordu.Dudaklarıyla oynuyor ama aralamaya çalışmıyordu.

Taylor daha fazla dayanamayarak kollarıyla ona sıkıca sarıldı.Taylor inleyerek geri çekildi.

"Piccola,zavallı kocanı öldüreceksin." Koyu gözlerinde pırıltılar yanıp söniyordu.

Taylor'un itiraz etmesine izin vermeden yeniden onu öpmeye başladı.Onu yavaş yavaş keşfederken Taylor'un kendini tutku seline bırakmasını bekliyordu.

Aslında Taylor'un buna pek itirazı yoktu.Bu kez öpüşmeleri sona erdiğinde başını onun göğsüne dayayarak bekledi.Öpüşmekten bu kadar hoşlandıysa gerisinde neler olabileceğini hayal bile edemiyordu.

Jackson sevgi dolu gözlerle ona baktı.Böyle bir kadın bulduğu için sevinmeliydi.Taylor'un kendisine verebileceği sadece bu kadar olsa bile onun için yeterliydi.Taylor cesaret,umut ve hayat doluydu.Soğuk ve karanlık dolu geçirdiği yıllardan sonra hayatına ışık getirmişti.

Bunu hak edip etmediğinden emin değildi.Her şeyden önce ona anlaşmalı bir evlilik teklif etmişti.Taylor da bunu Nick için kabul etmişti.Önünde onun hamile kalması için bir yıl

vardı.Onu çocuğunu taşımaya başladıktan sonra sevmeyi ve ona güvenmeyi de öğrenecekti.Bu bir ömür sürse bile.Zavallı Taylor.Henüz daha nasıl bir işin içinde olduğunu bile bilmiyordu.

"Bence artık kendimizi bir partide göstermenin zamanı geldi." Jackson bütün gün Taylor ile birlikte yasal dökümanlar üzerinde çalışmıştı.Sadece kısa bir mola vermişlerdi.

"Mesela hafta sonu buranın sahiplerinin verdiği partiye gidebiliriz."

Taylor homurdanarak "Hayır olmaz" dedi.

Jackson onun neşeli haline alışmıştı.Bu yüzden kararlı bir şekilde itiraz etmesine şaşırıldı.

"Neden?"

Taylor'un dişlerini gıcırdattığını duyabiliyordu. "Ben o ortama giremem Jackson.Oraya uyum sağlayabileceğimi sanmıyorum."

Jackson bu cevaba şaşırılmıştı. "Ama sen bu sektörde çalıştın.." diye söze başladı.

"Sekreter olarak!" Taylor'un gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Bana tepeden bakacaklar."

"Cara mia,seni incitmelerine asla izin vermem."

Taylor dudağını ısırıldı.Jackson'ı Taylor'un hala ona inanmaması yaralıyordu.

"Akbabaların senin yanına gelmesine izin vermeyeceğim." Ona istediği sefkati vermek istiyordu ama sesi hiç istemediği halde sert çıkmıştı.Tıpkı ona güvenmesi için emir verir gibi.

"Giyecek bir şeyim yok."

"Alış veriş yaparız.Hem sen ne giyersen giy herkesin gözleri yuvalarından fırlayacak."

Taylor'un gülümsemesi içtendi.Jackson'un tanıdığı kadınlardan gerçekten çok farklıydı.

"Teşekkür ederim.Gerçekten çok naziksin."

Taylor uzanıp onu yanaklarından öperken Jackson dişlerini gıcırdattı.Nazik!Nazik bir adam olsaydı ona evlenmeden de yardım etmenin bir yolunu bulurdu.Ama bu fikir aklına geldikten sonra başka bir şey düşünemez olmuştu.Taylor'un sadece kendine ait olmasını istiyordu.Ve onu her zaman yanında tutmak için savaşmaya da hazırды.Santoroni erkeklerinin yapısında paylaşmak olmadığını herkes çok iyi bilirdi.

Terapisti ona sadece bir adım at demişti.Küçük bir adım ve neler olabileceğini izle.

Ellerini mavi elbisenin üzerinde gezdirirken aynada gördüğü aksine inanamamıştı.

Parti korktuğu gibi korkunç değildi.Jackson bütün gece yanından hiç ayrılmamıştı.Gecenin sonuna doğru iri göğüslü sarışın bir kadın yanlarına geldi.Sanki Taylor orada değilmiş gibi Jackson'un koluna imalı bir şekilde dokundu.

"Jackson Santoroni!"

Taylor her ne kadar kocasına güvense de buna dayanamazdı.Gözlerini kısarak kadının elini kocasının kolundan uzaklaştırdı. "Hop.Galiba kocamın koluna biraz toz bulaşmış.Biraz dikkat et sevgilim." Uyarı gözlerle Jackson'a baktı.

Jackson gülmek için kendini zor tutuyordu. "Teşekkür ederim mia moglie." Karısının kendini kiskanması hoşuna gitmişti.Onun metresi olmasına aldırmadığını söylerken yalan söylediğini anlamıştı.Başka bir kadına dokunacak olsa Taylor her ikisinde bağırsaklarını dışarı dökerdi.

Jackson bir koluyla karısını sararken "Sizi tanıyor muyum?" diye sordu.

Sarışının gözlerinde küçük bir öfke kıvılcımı yanıp söndü. "Belle Bovier.Geçen bahar Vanderbili de ki bahar balosunda tanışmıştık."

"Afedersin Belle farklı görünüyorsun."

"Ah evet haklısın.Geçen sene saçlarım siyahtı.Ne kadar değişmişim değil mi?"

"Evet seninle tanıştığımda esmerdin."

Taylor Jackson'un gülmek için kendini zor tuttuğuna emindi. "Merhaba Belle.Ben Taylor"

"Tanıştığımıza sevindim." Ama zehir saçan bakışları aksini söylüyordu. "Ben sadece Jackson'u kutlamak istedim."

"Ne için?"

"Kaynaklarım bana Glitter dergisinin seni yılın en seksi bekarı seçtiğini duydum."

"Artık bekar değilim." Jackson konuşurken Taylor'un giderek öfkelenmeye başladığını fark etti.

"Teşekkürler Belle.Şimdi bize izin verirmisin.Ev sahipleri bizi çağırıyor."

Yürürlerken Javkson Taylor'un ağzının içinden homurdanmasını neşeyle seyrediyordu. Karısının elini tutarken hayatının gittikçe daha da ilginçleşeceğini düşünüyordu. Tam Taylor'a bir şey söylemek üzereyken önlerine bir adam çıktı. Henry Carey. Jackson bu adamdan tiksiniyordu. Anlaşılan geceleri hoş olmayan bir şekilde bozulacaktı. "Santoroni!"

"Carey" Jackson Taylor'u kendine çekerek , sıkıca sarıldı.

"Evliliğini tebrik ederim."

"Haberler hızlı yayılmış."

"Nasıl olduğunu bilirsin." Henry iğrenç bir şekilde gülerek Taylor'a döndü. "Kocanız kadar güçlü bir erkekle evlenmek ilginç olmalı."

Sözlerinde ki ima çok açıktı. Bonnie'nin intiharından sonra gazeteler sayfa sayfa Jackson'un acı ve öfke dolu resimlerini basmışlardı. Jackson genelde Henry'i görmezden gelir onu zavallı bir adam olarak görürdü. Bu gece Taylor'un onun hakkında ki yalanları duymasını istemiyordu. Bunları ne kadar çok duyarsa inanmaya başlayacağından ve ondan korkacağından endişe ediyordu. Her şeye katlanabilirdi ama buna asla.

"Sen ne iğrenç, ne küçük bir adamsın." Taylor kısık ama sert bir sesle konuşmuştu. "Benim kocam senin hayal bile edemeyeceğin kadar iyi biri budala yaratık. Seninle birlikte olabilecek kadar aklını kaybetmiş bir kadın bulabilsen bile onunla ne yapacağını bilmediğine bahse girerim."

Jackson duyduklarına inanamıyordu. Taylor onu savunuyordu. Ve bunu da oldukça iyi yapıyordu. Karşısında ki adam şık kadınların kendini böyle sıkıştırmasına alışık değildi.

"Buna nasıl cüret edersin?"

"Oh Çek git." Taylor ondan kurtulmak istediğini gösterircesine elini salladı. "Beni çok kızdırdın. Eğer kocam hakkında tek bir söz daha ettiğini duyarsam herkese zavallı resimlerin için gereken parayı nasıl bulduğunu anlatırım."

Henry'nin yüzü bembeyaz olmuştu. "Bunu nereden biliyorsun?"

Jackson şaşkın gözlerle ona bakıyordu. Taylor'un bu koruyucu halini görmek onu gerçekten çok şaşırtmıştı.

Taylor tek kaşını kaldırarak karşısında ki adama baktı. "Daha dikkatli olmalıydın. Şimdi git." Bu bir emirdi.

Henry Jackson'un daha önce görmediği bir şekilde korku dolu gözlerle Taylor'a bakarak uzaklaştı.

"Piccola?"

"Evet" Taylor Henry'nin arkasından homurdandıktan sonra zafer kazanmış komutan edasıyla kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Ne biliyorsun?"

"Sekreterler her şeyi duyarlar. Bu sektörden ayrılmış olabilirim ama hala görüştüğüm bazı arkadaşlarımızla yaptığımız konuşmalar arasında Henry'nin adı bazen geçiyordu."

"Ama" Jackson dili tutulmuş bir şekilde şaşkınlıkla karısına bakakaldı.

Konu Başlığı: Ynt: ÇELİK MANOLYA / NALINI SINGH

Gönderen: monalizasmile üzerinde Nisan 26, 2007, 04:37:28 pm

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Jackson partide giydiği siyah gömleği çıkarırken, Taylor odaya girdi.

"Sevgilim şunu çıkarabilir misin?" Ona arkasını dönerek saçlarını topladı.

Jackson ona doğru yürüdü. Ona dokunan elleri alev alev yanıyordu. Taylor ona sevgilim demişti. Tıpkı normal çiftler gibi. Ama onlar hiç de normal çift değillerdi.

Konuşmadan onun gerdanlığını çıkarırken kendini kontrol edebilmek için büyük çaba sarf ediyordu. Şu kahrolası elbise bütün gece rüyalarına girecekti.

Taylor gerdanlığı eline aldığı halde yerinden hareket etmedi ve başını eğerek elinde ki mücevhere baktı. Jackson'un daha fazla dayanacak sabrı kalmamıştı. Ellerini onun kalçasına koyarak ensesinden öptü.

Taylor şaşırmişti. "Jackson?"

"Evet" Taylor yerinden kıpırdamadığı için Jackson onu tekrar öpme cesaretini buldu.Tanrım ne kadar yumuşaktı.Onu hissetmek ihtiyacını duyuyordu.

"Jackson ne yapıyorsun?"

"Seni ve beni memnun ediyorum." Elleri yavaş yavaş yukarı çıkmaya başlamıştı.

"Cinsel olarak mı?" Taylor'un sesi neredeyse fısıltı şeklinde çıkmıştı.

Jackson boğazına bir yumru oturmuş gibi hissetti.Geri çekildi. "Özür dilerim piccola.Seni zorlamamalıyım.Bir öpücük daha fazlasına izin verdiğin anlamına gelmezdi."

Taylor ona bakmadı ama başını salladı. "Devam et."

Jackson ona bakakalmıştı. "Taylor?"

"Artık korkmaktan yoruldum.Bütün bunları yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu öğrenmek istiyorum.Şu budala adama dediğim gibi sen iyi birisin.Beni incitmeyeceğini biliyorum.Bu yüzden korkmam için hiçbir neden yok.Şimdi bana göster."

"Emin misin?"

"Evet.Jackson ya sonunu getiremezsem ya donup kalırsam."

"Bebeğim sen nerede birmesini istiyorsan bitiş orasıdır.Bu bir öpücük de olabilir senin derinliklerinde.Senin seçimin." Ellerini tekrar kalçasına koydu.Bu anı iyi değerlendirirse,arzularına engel olmayı başarabilirse bu gece müthiş bir zafer kazanabilirdi.

"Ben sana dur diyene kadar devam et."

"Emrindeyim." Jackson bir an durdu. "Cara,korunuyor musun?"Aslında buna pek olasılık tanımiyordu.Taylor'un bakire olduğunu biliyordu.Üstelik ondan korunmamasını da istemişti.

"Anlaştığımız biliyorum Jackson ama şu anda hamilelikle başa çıkacağımı

sanmıyorum.Mümkünse korunabilir miyiz?" Hem endişeli hem de kararlı görünüyordu.

Jackson onun boynunu yeniden öperek "Peki piccola" dedi. Şuan tek bir adım atmamız yeterli." Şuan da onun son derece hassa bir yerde olduğunu biliyordu.Önce onun endişelerini bir kenara bırakmasını sağlamalıydı.Çocuk olayı sonra gelirdi.

Karısının rahatlayarak derin bir nefes aldığını duydu. "Teşekkür ederim.Eğer bunu başarabilirsek daha sonra bir ayarlamaya yaparız tamam mı?"

"Tamam ama bunu yapar yapmaz senini hissetmek istiyorum tamam mı?"

Taylor kıpkırmızı olmuştu. "Tamam.Peki mia moglie ne demek?"

"Karım.." Jackson bunu büyük bir gururla söylemişti.

Konuşurken onu okşamaya başlamıştı.Yavaş yavaş yatağa yatırdı.

"Jackson?"

"Evet"

"Sana dokunabilir miyim?"

"İstedığın kadar" Geçen gece olanlar akına gelince bedeni kasıldı.

"Oh güzel." Rahat bir nefes aldı. "Senin yanındayken kendimi kontrol edemediğimi fark etmişsindir."

Jackson onun bu sözleri karşısında kendini gülmekten alamadı.

"Bu kadar komik olan ne?"Taylor geri çekilerek ona baktı.

"Ben de sen söz konusu olduğunda aynı şeyi yaşadığımı düşünüyordum." Eğilerek onu boynundan öptü.

"Jackson"

"Mimmmmm"

"Gömleğini çıkartman yarım kalmış."

"Evet"

"Ben çıkarabilir miyim?"

"Ne zaman?"

"Şimdi."

Jackson onu cesaretlendirmesi gerektiğini biliyordu.Ama gördükleri hoşuna gitmezse....işte buna dayanamazdı.Ayağa kalkarak onun önünde durdu.Bundan sonra neler olacağını bekleyip görecekti.

Jackson kendinden emin bir tavırla hareket ediyordu.Jackson ne kadar sevgi dolu ne kadar

hassas yaklaşıyordu.Ne yaptığını bilmeden ona biraz daha fazla yaklaştığında Jackson'un inlediğini duydu.Vücudunda dolaşan eli geri çekilmişti.

Taylor dudaklarını ayırarak mırıldandı."Hayır,durma." Kendi cesur tavrına kendisi de şaşırıyordu.Jackson inleyerek onu tekrar öptüğünde,Taylor aklını kaybetmekte olduğunu düşündü.Jackson onu yastığın üstüne yatırdı.

Taylor "Ne zaman" diye sordu.

"Bir şey mi istiyorsun?"

"Seni.Seni istiyorum."

"Hazır değilsin."

"Hazırım."

"Seni incitmek istemiyorum.Bu gecenin senin için çok güzel olmasını istiyorum.Aramızda ki gücü hisset.Seni rahatlatmama yardım et."

Bedeni tutkuyla sarsılırken dudaklarından bir çığlık yükseldi.

"Lütfen.." bütün söyleyebildiği buydu.

Jackson eğilip onu öperken parmakları hareketini sürdürüyordu.

"Şimdi,şimdiJackson Santoroni "

Jackson'un gözleri bu emirle parladı. "Zevkle Bayan Santoroni."

Taylor'u yastığın üstünde düzgün pozisyona getirip hiç beklemeden tek bir hamlede içine girdi.

Taylor bu ani hareket karşısında irkilerek bir çığlık attı.

"Şşşş.Acın birazdan geçecek.Böylesi daha iyi."

"Senin için bunu söylemesi kolay.Çok irisin."

Taylor onun sırtına inanamıyordu. "Gerçekten uyarılana kadar bekle."

"Ha ha" Jackson birden gözlerini sımsıkı kapatınca donup kaldı.

"Jackson seni incitiyor muyum?"

Jackson'un nefes almakta zorlanıyormuş gibi bir hali vardı."Bana işkence ediyorsun.İçinde hareket etmeme hazır mısın?"

"Yavaş hareket edebilir misin lütfen?"

"Dio.Lütfen yatakta ölürsem benim bir aziz olduğumu söyle." Yine de Taylor'un istediğini yapmaya çalıştı ama bunun fazla sürmeyeceğini biliyordu. "Yapamıyorum."

"Yapamıyor musun?"

"Yavaş hareket edemiyorum."

"Öyleyse hızlan."

"Taylor.Bekle mia moglie de bellisima."

Birden zevkle inlediler.Artık kocasına demirlenmişti.Kocası da ona.Büyük ve güçlü adam artık onundu.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Jackson ertesi sabah altıda uyandığında bütün vücuduyla Taylor'u ezdiğini fark etti.Kendisini onun üzerinden çekerken Taylor inledi. "Sen ne yapıyorsun?"

"Seni eziyorum."

"Hımmm.Ağır olabilirsin ama umurumda değil.Çok güzel ve seksi bir örtü." Elleri onun kollarında dolaşıyordu. "Öyle çok...Seni incitiyor muyum?"

"Efendim?"

Konu Başlığı: Ynt: ÇELİK MANOLYA / NALINI SINGH

Gönderen: monalizasmile üzerinde Nisan 27, 2007, 12:57:40 pm

"Önemli değil.Sen devam et." Jackson onun kendini sırt üstü çevirmesine izin verdi ve kendini Taylor'un ellerine bıraktı.

"Çok mu bencil davranıyorum?Kardeşimi düşünmeliydim."

"Şuanda yapmamız gerekeni yapıyoruz." Jackson uzanarak onun yanağını okşadı. "Keyfine

bak.Paparazziler bunun farkına edince zaten her şey yeterince güç olacak.”
Taylor kaşlarını çatı. “Seni tekrar incitecek olurlarsa,yemin ederim onları öldürürüm.”
Jackson onu yatıştırılmaya çalışıyordu.Ama için için de onun bu tepkisi hoşuna gitmişti.
“Teşekkür ederim.”
“Bir şey değil.” Ciddi bir ifadeyle onu çenesinden öptü. “Jackson?”
“Evet piccola”
“Dün gece için teşekkür ederim.”
“Burada minnettar olması gereken kişi benim Taylor.Dün gece seni tarif edebilseydim.Tutkulu ve sıcak olduğunu söyledim.”
“Gerçekten mi?”
“Evet”

Taylor Jacksonla sevişmekten hoşlandığını fark edince gerçekten çok şaşırıldı.Artık Jackson’un onu fiziksel olarak incitmeyeceğini biliyordu.Ama ya duygusal yaralar.....Jackson aşktan bahsetmemişti.Ondan tek istediği bir çocuktü.Ama Taylor annesinin durumuna düşmek istemiyordu.
Jackson’a bir çocuk verebilecek kadar güçlü müydü?Bunu bilmiyordu.Jackson birlikte olmak istediği tek erkekti.Belki de zaman ona korkularının yersiz olduğunu ispatlayacaktı.
Yatakta oturmuş bunları düşünürken Jackson banyodan çıktı.Onu görünce birden bütün olumsuz düşünceleri silindi.Bu hafta boyunca bunları düşünmeyecekti.Nasıl olsa geri döndüğünde bütün gerçeklerle yüzleşmesi gerekecekti.

Gerçek hayata döndükleri gün Taylor için büyük bir şok olmuştu.Eve girer girmez ilk gördüğü şey Lance’nin firmasından gelen büyük bir zarftı.Jackson hemen zarfı açmış,içindekileri okuduktan sonra onun yanına gelmişti.
“Bir buçuk hafta önce postaya verilmiş.”
Taylor içinde neler yazılı olduğunu tahmin ediyor ve bundan korkuyordu.Gerçekten de Lance onun iyi bir bakıcı olmadığını ve Nick’in tehlikede olduğunu söyleyen bir dilekçe ve ilgili yasal kağıtları göndermişti.
Jackson ona sımsıkı sarılıp cesaret vermeye çalıştı.Sonra telefona giderek Lance’nin numarasını çevirdi.
“Mr.Hegerty,ben Jackson Santoroni.” Bir anlık suskunluktan sonra devam etti. “Ben iyiyim ama karım için aynı şeyi söyleyemeyeceğim.Onun kardeşi için velayet davası açmışsınız.”Yine bir sessizlik.Ama bu kez öncekinden daha uzun süren bir sessizlik oldu.
“Anlıyorum Mr.Hegerty.Ama karımın mutsuz olması benim için çok ciddi bir durum.Siz bunu anlıyor musunuz? Jackson’un ses tonu çok sert ve kararlıydı. “Ailemin de aynı şekilde düşüneceğine eminim.Santoroniler için aile çok önemlidir....Bu konuyu tekrar düşünüp üç gün içinde beni arayın.Aksi takdirde bu işi kendi yöntemlerimizle halletmek zorunda kalacağız.”
Jackson telefonu sert bir şekilde kapattıktan sonra Taylor’a döndü.
Taylor şaşkınlık içinde ona bakıyordu. “Ailen mi?Onları gördüğünü bilmiyordum.” Az önce konuşulanları sindirmeye çalışıyordu.
Jackson gözlerini kısarak ona baktı ve muzip bir gülümsemeye konuştu. “İtalyanlar büyük bir aileye mensuptur.Galiba sana bazı şeyleri söylemeyi unuttum.”
Taylor pencerenin yanında ki koltuğa oturdu.Hala üzerinde ki şaşkınlığı atamamıştı.
“Anlıyorum.Lance ne söyledi?”
“Tehdit etti.Ama ben yakında bu işin kapanacağını biliyorum.”
“Kendinden çok emin görünüyorsun.”
“Eminim.Ama biz her ihtimale karşı hazırlıklı olmalıyız.Kötülerden her zaman kötülük gelir.Bu yüzden onu kanun önünde hareketsiz bırakacağız.” Uzanarak onun yanağını okşadı.
“Endişelenme Taylor.Ben anlaşmamızın bana ait kısmına sadık kalacağım.Hadi şimdi senden alacaklarımı tahsil etmeye ihtiyacım var.”

Taylor onunla savaşmasının bir anlamı olmadığını biliyordu.Bedeni ona çoktan tepki vermeye başlamıştı.Ama onun sözlerinde kendisini rahatsız eden bir şey vardı.Evet onlar bir anlaşma yapmışlardı.Ama Taylor'un onunla evlenmesinin tek sebebi o değildi.
Jackson o sırada onu kendi ile dyvar arasında sıkıştırmıştı.Az önce aklından geçenlerin hepsi uçup gitti.Tek düşünbildiği Jackson'un sıcak ve istekli bedeniydi.

Ertesi sabah yeni hayatının gerçek başlangıcıydı.Jackson Nick'i okula bırakmak için evden çıkarken "Kendine iyi bak cara,bir şeye ihtiyacın olursa beni ara" dedi.

Yeni evinde ilk kez yalnız kalmıştı.Günün geri kalanında ne yapacağını düşünmeden önce terapistini arayıp biraz konuştu.

Jackson küçük bir akşam yemeği vermelerini önermişti.Evlilikleri duyulmuştu ve bazı kişiler bunu özel olarak kutlamak isteyebilirlerdi.Üstelik birkaç ay içinde bazı haftalar Los Angeles de kalmaları gerekecekti.Sinemanın merkezi olan bu yerde olan kişilerle ilişkilerini sıcak tutmaları gerekiyordu.

Bu yüzden günün geri kalanını davetlilerin listesini hazırlamakla ve gerekli ayarlamaları yaparak geçirdi.Yaptığı gerçekten hassas ve önemli bir işti.Günün sonunda Jackson'un ihtiyacı olan bir eş olarak görevini yapmanın rahatlığı içindeydi.

Erkeklerin gelmesini sabırsızlıkla bekliyordu.Nick'in futbol seçmeleri vardı ve sonucu merakla bekliyordu.

"Eee?" diye sordu Nick içeri girer girmez.

Nick kendinden emin bir şekilde gülümsedi. "Benim kaleci olmamı istiyorlar.Koç benim bu işte çok yetenekli olduğumu söyledi."

Onun bu heyecanı karşısında çok mutlu olan Taylor kardeşini sevgiyle kucakladı. "Çok iyi.şimdi git ve banyo yap.Çamur içinde kalmışsın."

Nick koşarak gidince Jackson'a döndü. "Ona izin vermem için beni ikna ettiğine sevindim."

Nick seçmelere girmek için izin istediğinde Taylor'un ilk tepkisi reddetmeyi düşünmek olmuştu.Ya yaralanırsa diye düşünödü.Ama sonra Jackson'a bakmıştı ve onun gözlerinde gördüğü bir şey fikrini değiştirmesine neden olmuştu.

"Ben de benimle evlenmeyi kabul ettiğine sevindim."

Bu beklenmedik cevap Taylor'u çok mutlu etmişti.İtalyan kocasına sevgiyle baktı.Gülümseyerek parmaklarının ucunda yükseldi ve bir öpücük kondurdu.Jackson bunu hak ediyordu.

Konu Başlığı: Ynt: ÇELİK MANOLYA / NALINI SINGH

Gönderen: monalizasmile üzerinde Nisan 27, 2007, 05:55:00 pm

ONUNCU BÖLÜM

Taylor şaşkınlıkla irkildi.Jackson birden önüne geçerek bedenini ona siper etmişti.Ama Taylor onun bir şey söylemesine fırsat vermeden önüne geçti.Tamam onun dünyasının içinde olmak istememişti ama madem şimdi buradaydı bununla baş etmek zorundaydı.

"Merhaba" dedi. Önünde ki adama gülerek. "Öpüşürken çektiğiniz bu fotoğrafı kullanacak mısınız?"

"Evet" Adam buraya izinsiz girmenin verdiği suçlulukla kamerasına sıkıca sarıldı.

"Yapmamanızı tercih ederim." Ama gazetecilerin pek kibar insanlar olmadıkları bir gerçektir.

"Bir anlaşmaya ne dersiniz?" Kocasının giderek sinirlenmeye başladığıının farkındaydı.

"Ne öneriyorsunuz?"

"Fotoğraflar için beraber çalışabilir ve bunu karşılığında bir bedel ödeyebiliriz.Böylece evliliğimizle ilgili yazı yazacak tek kişi siz olacaksınız."

Adam dikkatli gözlerle Jackson'a baktı. "Siz buna bağlı kalırsanız iyi bir anlaşma."

"Ama bize şimdi çektiğiniz filmleri vermek zorundasınız."

"Bana güvenmiyor musunuz?"

"Sizi dışarı attırmadım öyle değil mi?" Taylor gülümseyerek adama bakıyordu. Adam endişel gözlerle az önce çektiği filmleri Taylor'a uzattı. Sonra yaptığı anlaşma gereği hazırlanırken "Kocanızın resimlerde adam öldürmek istemiş gibi çıkmasını istemezsiniz değil mi?" dedi.

"Bize bir dakika izin verin." Taylor, Jackson'u kolundan çekerek konuştuklarının konuşulmayacağı bir mesafeye götürdü.

Jackson çok öfkeli görünüyordu. "Onunla anlaşarak ne yaptığını sanıyorsun?"

Taylor onun gözünde ki acıyı görebiliyordu. "Biz onunla anlaşsak da anlaşmasak da resimleri basacak. Bu sayede kontrolü biz elimize alıyoruz."

"Tehlikeli bir oyun oynuyorsun"

"Ya basınla savaşım kaybedeceğimiz yada onları kendi lehimize kullanacağız."

"Peki benim ne yapmamı istiyorsun?"

Taylor onun yakasını düzeltti. Biriyle savaşmaya hazırlanmadığı zamanlarda ne kadar nazik biriydi. Oysa şimdi. "Harika görünüyorsun. Uzun, esmer yakışıklı ve tehlikeli... Sadece fotoğrafçıyı kahvaltıda yiyeceğim gibi davranma yeter."

Jackson onun bu benzetmesi karşısında kendini gülümsemekten alamadı. "Peki."

Taylor onun elinden tutarak sürüklemeye başladı. "Hadî gel o zaman."

Jackson kollarıyla ona sarılmış halde poz verirken fotoğrafçı onların resimlerini çekmeye başladı.

Her zamanki gibi gazeteler sabah erkenden gelmişti. Jackson duş alırken Taylor kalkıp gazetelere göz gezdirmeye karar verdi. Aslında resimlerin nasıl çıktığını merak ediyordu.

Gazetede ki resimleri gördüğünde gözlerini ayıramadı. Jackson'un kızgın çıkacağını sanmıştı ama resimde gördüğü adamın yüzünde en ufak bir öfke belirtisi yoktu. Tam aksine fotoğrafçı Jackson'u kendisine nefes kesen bir şekilde bakarken yakalamıştı.

"Bu ne?" Nick uykulu gözlerle onun yanına geldi. "Vayyy Jackson seni çok seviyor galiba" Söylediklerini doğrulaması için Taylor'a bakıyordu.

Taylor uzanarak kardeşinin saçlarını okşadı. "Sanırım öyle "Bunun gerçek olmasını ne kadar çok isterdi.

"Siz ikiniz neye bakıyorsunuz öyle" Jackson gri takım elbise ve beyaz gömlek giymişti. Onların yanına geldiğinde Taylor onun kokusunu içine çekti.

Jackson Nick'in başını okşadıktan sonra Taylor'a sarılıp boynundan öptü. "Günaydın karıcığım." "Günaydın kocacığım."

Jackson eğilerek gazeteyi aldı ve yazılanları okudu. "Şey sanırım pek itiraz edilecek bir şey yazmamışlar."

"Benden senin yeni güzel eşin olarak bahsettiklerine dikkat ettin mi?"

Jackson koyu gözlerle ona baktı. "Senin öfkeni bilmedikleri için böyle yazdılar" diye ona takıldı. Taylor'un surat asmasını gülümseyerek seyrederken "Bir toplantım var" dedi. Yavaşça onun kulağına eğilmişti. "Ama belki iptal edebilirim."

"Şşşş. Kahve ister misin?"

"Seni istiyorum."

Taylor kendini bırakmak istedi ama yapılacak bir sürü işü vardı. Gülümseyerek onun elinden kurtuldu.

Kahvaltıdan sonra Taylor beyleri uğurladı ve verecekleri mangal partisi için hazırlanmaya başladı. Keni arkadaşlarını da çağıracağı bu partinin hepsinden farklı olacağını biliyordu.

Arkadaşlarını arayıp davet ederken çok heyecanlandı. Sonra bundan Jackson'un da haberi olması gerektiğini düşündü. Onu ararken kendini biraz huzursuz hissediyordu.

"Cara"

"Jackson sütüdyo görevlileri de dahil olmak üzere birkaç arkadaşımı da birkaç gün sonra vereceğimiz mangal partisine davet ettim." Karşıdan bir cevap gelmeyince "Bir sorun olur mu?"

"Onlar senin arkadaşların mı?"

"Evet"

"Öyleyse evimizde her zaman yerleri var." İçini çekti. "Sekreterler beni linç falan etmezler değil mi?"

Demek sorun buydu.Taylor rahatlayarak gülümsedi. "Merak etme,ben seni korurum."
"Sakin bundan vazgeçme piccola."
"Peki" dedi. Taylor. "Lance'den bir haber var mı?"
"Hayır ama talebini geri çekiyor gibi.Bir şey olursa ben sana haber veririm."

O gece ilerleyen saatlerde Taylor yatağı hazırlarken Jackson onu izliyordu.Taylor'un üzerinde bileklerine kadar inen ipek bir gecelik vardı ama Jackson'un bakışları altında kendini çırlıçplak hissediyordu. Aynada bakışları karşılaştığında "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.
"Lance bütün taleplerini geri çekmiş.Öğleden sonra beşte belli oldu.Bu arada Nick'in evlat edinme işi için de onu ikna ettim.Anlaşılan Lance Hagety için para çok önemli."
Taylor neşeyle ona baktı. "Oh Jackson.Teşekkür ederim." Ama onun gözlerinde ki gergin ifadeyi görünce şaşırıldı. "Ne oldu?" Bir şey yapması gerektiğini düşündüğü için saçlarını örmeye başladı.Kocasının bu uzak ifadesiyle nasıl baş edeceğini bilmiyordu.
"Artık başka sorunumuz kalmadı.Artık korunmanı istemiyorum."
Taylor donup kalmıştı.Daha bu gün doktora gitmeye karar vermiş ve ajandasına not almıştı.
"Ben..bekleyemez miyiz?"
"Seni zorlamak istemiyorum ama öğrenmem gereken bir şey var.Benim çocuğumu doğurmayı istemiyor musun?"
"Ben bunu düşünme fırsatı bulamadım."Taylor panik içinde aklına ilk gelen yalanı söylemişti.
Taylor'un çocuğunu doğurmakla zor bir durumda kalacaktı.Jackson istese de ondan ayrılamayacaktı.Taylor onun aşkıyla daha fazla savaşamayacaktı.
Bu adama aşık olmak Taylor'ü çok korkutuyordu.
"Çocuğunun olmasını ne zaman istiyorsun?"
"En kısa zamanda.Tabi çocuğun kendine ait bir fonu olacak.İstersen bu konuyu bir düşün."
"Ben düşüneneğim."

Bir bebek.

Bu anlaşmanın bir parçasıydı.Taylor'un kendine ait parçasını yapmasını istemek Jackson'un hakkıydı.Ama bir bebek sahibi olmak..

Yıllar önce bir erkeğe aşık olmamaya yemin etmişti.Jackson'a güvenebilir miydi?Sanki Taylor'un düşüncelerini anlamış gibi fon oluşturacağını söylemişti.

Rüşvet!

Jackson ondan çocuğunu doğması için rüşvet veriyordu.Tıpkı evlenmesi için yaptığı için.Ama o zaman Nick için yapmıştı.

Taylor birden fark etti.Jackson karşılığını vererek istediklerini almaya çalışıyordu.Çünkü karşılığını vermezse istediğini alamayacağını düşünüyordu.Sevgisiz geçirdiği çocukluk yılları onu hiçbir şeyin karşılıksız alınamayacağına inandırmıştı.Parayla sahip olunacak her şeye sahip olabilmemiş ama ailesinin ilgisine ve sevgisine sahip olamamıştı.Göz yaşlarına engel olamadı.
Aptal adam!

Onun hakkında nasıl böyle bir şey düşünebilirdi?

Derin bir nefes alarak düşünmeye başladı.Jackson'un bebeğini doğurursa tamamen savunmasız kalacaktı.Ama bu dünyada güvenebileceği tek erkek Jacksondu.

Jackson onu asla üzecek bir şey yapmazdı.Bonnie'ye sadık kalmamış mıydı?Taylor'a zarar verecek bir şey yapmamıştı.Ona zarar verecek tek şey ayrılmalarıydı.O zaman bile Jackson elini onun üzerinden çekmezdi.

Ayrılmaları ikisinin de suçu olacaktı.Taylor bunun olmaması için elinden geleni yapacaktı.Ona istediği bebeği verecekti.Ve Jackson Santoroni sonsuza kadar onun olacaktı.

Konu Başlığı: Ynt: ÇELİK MANOLYA / NALINI SINGH

Gönderen: monalizasmile üzerinde Nisan 30, 2007, 04:31:24 pm

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Taylor yatak odasına girdiğinde Jackson'ü yatakta oturup düşünürken buldu.Hemen onun yanına giderek elini göğsüne koydu.

"Sana söylemem gereken bir şey var." Jackson'un sözünü kesmeye niyetlendiğini anlayınca hızla devam etti. "Lütfen dinle."

"Peki Piccola." Bu kadın onu Bonnie'den fazla incitebilirdi.

"Ben çocuk sahibi olmaktan çok korkuyorum.Bu fiziksel bir korku değil.Daha çok olabileceklerden korkuyorum."

"Annen yüzünden mi?"

"Öyle uzun zamandır bu korkularla yaşadım ki.Bir türlü unutamiyorum.Bazen bu korkular beni boğuyor."

Jackson'un çnünde iki yol vardı.Ya hayallerini korumayı yada Taylor'u korumayı seçecekti. Aslında tek seçeneği olduğunu o da çok iyi biliyordu. "Pekala cara,bizim için Nick var." Taylor ona çoktan seveceği ve bildiklerini öğreteceği bir oğul vermişti.Bu Jackson için yeterliydi. Taylor gözyaşları içinde başını salladı. "Hayır değil.Sürekli korkmak hoşuma gitmiyor.Jackson boğuluyor gibi hissediyorum.Ben annem değilim sen de Lance gibi değilsin.Biz onlardan çok daha fazla güçlüyüz."

"Evet" Jackson onun acı çekerken bile gerçeği görebilme yeteneğine hayrandı.

"Sen bana korkmadan sevişmeyi öğrettin.Korkmadan çocuk sahibi olmayı da öğretebilirsin."

"Bunu nasıl yapacağım küçüğüm?"

"Ne zaman ihtiyacım olsa yanımda olarak beni hiçbir zaman bırakmayarak."

"Ben her zaman senin yanında olacağım cara,her zaman."

"Ne beni ne de çocuklarımızı hiçbir zaman bırakma Jackson,tamam mı?"

"Sana aile şerefim üzerine söz veriyorum Taylor Santoroni.Nefes aldığım sürece seni ve çocuklarımız terk etmeyeceğim.Benim kim olduğumu hatırlasana piccola.Sen söz konusu olduğunda son derece koruyucu adamın tekiyim."

"Sana inanıyorum."

Jackson onun yanaklarından süzülen gözyaşlarını sildi.Taylor'un verdiği bu kararla büyük bir adım attığını biliyordu.Artık tamamen onun olmaya hazırды.Hiç bir zaman onu yalnız bırakmayacaktı.

Taylor samimi bir ortam istediği için yemek şirketiyle anlaşmış ama servis elemanlarının sayısını ikide sınırlı tutmuştu.Adamlar bir saat öncesinde gelerek gerekli hazırlıkları yapmışlardı.Şimdi de konukların gelmesini bekliyordardı.

Taylor onların yanına gelerek "Teşekkür ederim.Her şey çok güzel görünüyor" dedi.

Adamlar onun sözleri karşısında başlarını eğip teşekkür ettiler.

O sırada kapı çalınca Jackson onun kulağına eğilip. "Şov başlıyor" dedi.

Taylor derin bir nefes alıp Jackson'un koluna girdi ve kapıya doğru yürüdüler.Kapının önüne Jackson kapının önüne gelince ona cesaret vermek için sıkıca sarıldı ve gülümsedi.

Başlangıçta herkes tetikteydi.Hepsi Taylor'u izliyor ve Bonnie'nin hayaletinin onu etkileyip etkilemediğini anlamaya çalışıyorlardı.Ama kısa süre sonra Taylor onların rahatlayıp eğlenmeye başladıklarını fark etti.

Partide gerçekten neşeli bir hava vardı.

Ertesi gün Taylor partiyle ilgili bir sürü teşekkür mektubu aldı.Bu arada geciken düğün hediyeleri de gelmeye başlamıştı.

"Galiba bazı arkadaşlarımız oldu" dedi Taylor akşam yatakta Jackson'a gelen mektuplardan bahsederken.

"Hepsi senin başarın.Öyle tatlısın ki,senin sevimliliğine kimse karşı koyamıyor mia moglie bellisima."

Taylor elinde ki yastığı ona fırlattı. "Ben zaten senin karınım.Beni baştan çıkartmana gerek yok."

Jackson yastığı yakalayarak gülümsedi.Gözlerinde tanıdık pırıltılar belirmişti. "Öyleyse ben biraz spor yapayım" dedi.Taylor birden irkildi.Jackson yastığı yatağa koyarken sırtıyordu.

"İstersen beni izleyebilirsiniz."

Taylor'un boğazı kurudu.Onun arkasından bakarken güçlkle yutkunuyordu.

Bir süre sonra Taylor başını Jackson'un göğsüne yaslamış huzur içinde yatıyordu.

"Bebek yapmak hakkında ne diyorsun?"

"Bunu önceden söylememiş miydin?"

"Taylor"

"Sağlıklıyım,doğurganım ve korunmuyorum."

Jackson'un yüzü kuşkulu görünüyordu.Yavaşça onun yanağına dokundu. "Bir bebek."

"Evet."Taylor içinde kocaman bir mutluluk alevinin yandığını hissetti.Taylor kendini hiç bu kadar güçlü bir kadın olarak hissetmemişti.Jackson'un gülümsemesinde ki sevecenlik içinde ki tüm korkuları param parça etmişti.

"Henüz daha erken olmadığından emin misin?İsteklerimde biraz bencil davranmış olabilirim ama bekleyebilirim."

"Bu riski birlikte taşımak isteyeceğim tek erkek sensin.Ve ben korkularımı yenecek gücü hissederken şimdi tam zamanı."

"Teşekkür cara mia."

"Henüz bebeği yapmadık."

"Hayır bu gece yaptık.Çocuğumuz şuanda içinde büyüyor."

"Nerden biliyorsun?"

"Bekle.Ben şimdi öğrenirim." Jackson bir kulağını Taylor'un karnına koydu. "Kale duvarları yıkılmış.Bebeğimiz yolda." Jackson içini ısıtan gülümsemeyle ona baktı.

Bu gülümseme de mutluluk o kadar barizdi ki Taylor onun adına sevindi.

"Evet bir banbinao olabilir" diye fısıldadı.Bu muhteşem adamdan bir çocuğunun olacağını düşünmek Taylor'u çok mutlu etmişti.

Jackson kıkırdayarak ona baktı. "Sen İtalyanca mı çalışıyorsun Mia moglie"

"Neden bahsettiğini bilmiyorum mia marito." Taylor tıgkı onun karım kelimesini söylediği gici üzerine basarak söylemişti kocam kelimesini.

Jackson'un kahaahası içini ısıttı.Jackson ile her şeyi yapabilirdi.Jackson yanında olduğu müddetçe tüm korkularının üstesinden gelebilirdi.

Bir ay sonra Jackson'a haklı olduğunu söyledi.İlk bebekleri yoldaydı.Onun gözlerinde ki mutluluğu görmek için karşısında ki koltuğa oturdu.

"Bir bebek" diye fısıldadı Jackson.Titreyen elleriyle onu sardı. "Bambino senin içinde mi?"

"Bebeğimiz içimde büyümeye başladı.Altı tane hamilelik testi yaptım."

"Gel yanıma otur piccola."

Taylor kadınsı bir iç güdüyle ona sokuldu.Onun yanında çok mutluydu.

Jackson gibi Nick de haberi sevinçle karşıladı. "Gerçekten mi?Bir bebek ha."

Sonra birden suratını astı. "Ben futbol kampındayken bir şey kaçırarak mıyım?"

Taylor gülümseyerek kardeşine baktı. "Hayır tatlım.Onu görmem için sekiz ay daha beklemen gerek."

Nick'in bakışları Jackson'a kaydı. "Sen yani."

Taylor kaşlarını çattı.Ama Jackson Nick'i neyin endişendirdiğini biliyordu.Nick'in saçlarını okşayarak konuşmaya başladı. "Evlad edinme ile ilgili işler bitti.Artık benim en büyük oğlumsun.Şimdi kampa git ve beni onurlandır."

"Peki" Nick şaşkınlık ve mutluluk karışımı bir duyguyla Jackson'a sarıldı.

Taylor gözlerinde yaşlar birikmesine engel olamıyordu.Kocasının Nick'i kabul etmesi çok önemliydi. "Kamptayken Nick'i çok özleyeceğim."

"Sadece birkaç gün..."

"Ama çok yakında büyüüp gidecek o zaman ne yapacağım."

Jackson gülümsedi. "Sevgini diğer dört çocuğumuza verirsin."

"Dört mü?Önce ilkinin yapalım da."

"İleriye dönük planlar yapmayı severim."

"Plan dedin de yarın ki prömiyeri unutma..."

"Ya Nick?"

"Bundan sonrakilere gelir."

Şimdi bunları bir kenara bırakalım.Benimle yukarı gelmeye ne dersin?Sana göstermek istediğim şeyler varda..."Jackson bunları söylerken sırtıyordu ve gözlerinde pırıltılar

oynaşıyordu.

.....

Taylor hamile olduğunu öğreneli dört hafta olmuştu.Cuma sabahı Nick toparlanmış kampa gidecekti.Kardeşinin yanğından öptü. "Kampta iyi eğlen."

"Eğleneceğim hoşça kal."

"İyi olacak.Bize ulaşmak isterse cep telefonundan ulaşabilir merak etme" dedi Jackson.Saatine bakarak ekledi. "Kırk dakika sonra bir toplantım var.Beni düşün piccola." Sonra yürüyerek uzaklaştı.

Taylor onun gidişini seyrederken içinde büyüyen çocukla ona daha çok bağlandığını düşünüyordu.Midesinde garip kıpırtılar hissedince suratı asıldı.Sabah bulantıları pek sorun olmuyordu ama bu bir sorun olabilirdi.Henüz altı haftalık hamileydi daha yolun başındaydı. Hemen banyoya koştu çıkarmak istiyor ama çıkaramıyordu.

Yataktan kalkalı daha iki saat olmasına rağmen kendini çok halsiz hissediyordu.Tekrar yatağa uzandı ama bulantısı geçmiyordu.İçinde bir yerler çok kötü acımaya başlamıştı.Ani bir dürtüyle Jackson'un ofisini aradı.

"Şuan da New Yorkla uçtu tele konferansta" dedi Naomi,Jackson'un sekreteriydi. ""Ona haber verebilirim.."

"Hayır" Taylor ani bir kıramppla irkildi."Sadece toplantısı bittikten sonra eve gelmesini söyleyebilir misin?" Güçlkle konuşuyordu.

"Birkaç saat sürebilir."

"Tamam." Herhalde gözü yaşlı karısını avutmak Jackson için pek önemli değildi.Telefonu kapatarak uyumaya çalıştı.

Ama birkaç dakika sora bacaklarının arasında bir sıcaklık hissetti.Tamamen uyanmıştı.Sadece yeni hayatın başladığı bölgede bir boşluk hissediyordu.Ama gerçeği görmek istemiyordu.

"Hayır,hayır" Boğuk sesi yakarış doluydu. "Lütfen olmasın!" Hafifçe doğrulup yatağa bakıp doğrulduğunda gördükleri karşısında gözleri dehşetle açıldı.

Mavi çarşaf kan içindeydi.Bebeğini kaybettiğini biliyordu.

Öyle hızlı ve ani olmuştu ki...

Konu Başlığı: Ynt: ÇELİK MANOLYA / NALINI SINGH

Gönderen: monalizasmile üzerinde Nisan 30, 2007, 05:34:06 pm

O ana kadar bebeği ne kadar çok istediğini fark etmemişti.Onların bebeği.

Karnını tutarak kederle inledi.Bunu Jackson'a nasıl yapabilmışti.Bedeni kendine nasıl ihanet etmişti.?Jackson bir hayat yaratmak istemişti ama onun bütün verebildiği bir ölümdü.Tıpkı Bonnie'den nefret ettiği gibi ondan da nefret edecekti.Bu düşünceyle kalbinin ne kadar kırıldığını fark etti ve ağlamaya başladı.

Naomi toplantıyı böldüğünde Jackson çok kızmıştı.Ama mesajı alınca orada daha fazla kalamayacağını biliyordu.

Yatak odasına giden merdivenleri aceleyle çıktı.Taylor'a bir şey olduysa buna dayanamazdı.Yatak karmakarışık.Yatakta görülen kan lekesi yolunda gitmeyen bir şeyler olduğunun habercisiydi.Banyoda bir hareket olduğunu fark edince hemen oraya gitti.

Taylor beyaz havluya sarılmış kenarda duruyordu.Bembeyaz bir yüzle ona bakarak "Bebeği düşürdüm" dedi.

"Düşürdün mü?" Jackson birden Bonnie'yi hatırlamaktan kendini alamadı.Bir an Taylor'a öfkeyle baktı.Onun bu çocuğu istemediğini biliyordu.

Onun yüzünde ki öfkeyi görünce Taylor'un yüzü iyice kireç gibi oldu. "Özür dilerim."

Sesi öyle kötüydü ki Jackson içinde ki öfkeyi unutup onun için üzölmeye başladı.Taylor'un yanına giderek ellerini omzuna koydu. "ne oldu?"

"Özür dilerim."

Jackson bu ifadeyi daha önce de görmüştü.Çaresiz kalmış insanların yüz ifadesiydi bu.Neler olduğunu öğrenmesi gerekiyordu.Yavaşça onu kollarına aldı.Şu anda Taylor'dan başka hiçbir şeyin önemi kalmamıştı.

Çünkü karısını kaybederse onun için hayatında biteceğini anlamıştı.

"Taylor" dedi sevecen bir sesle.

Taylor ona baktı ama hiçbir şey söyleyemedi.Sonra boşalmayı bekleyen yağmur gibi ağlamaya başladı.

Jackson onu rahatlatmak için sıkıca sarıldı ve yatağa götürdü.Sakinleşinceye kadar bekledi.

Uzun bir süre sonra Taylor başını kaldırdı. "Neden bu kadar iyisin?"

"İyi olmamam için bir sebep var mı?"

"Sana bebeği kaybettiğimi söyledim."

"Sen iyi misin?"

"Ne önemi var.Bebeğimi kaybettim."

Jackson onu hafifçe sarstı. "Tabi önemi var.Sen önemlisin.Ben ve Nick için önemlisin.Sensiz biz ne yaparız."

"Bebeğimizi koruyamadım.Başaramadım."

Jackson onun bir isteri krizine girmek üzere olduğunu fark etti.

Taylor kendine hakim olamıyordu. "Öyle çok kan vardı ki.Bebeğimiz o kanla akıp gitti."

Jackson ağlamamak için kendini zor tutuyordu.Zavallı Taylor o kadar çok acı çekiyordu ki.Onun acı çekmesine dayanamazdı.

"Doktor çağırdın mı?"

"Neden?Ben iyiyim."

Jackson'un gözleri çarşafa kaydı.Acaba ne kadar kan kaybetmişti.Telaşla cep telefonunu çıkararak ambulans çağırdı.Taylor hiçbir şey söylemeden gelen görevlilerle gitti.

Bu sırada Jackson onun yanından hiç ayrılmadı.

Ertesi gün Jackson onu eve getirdi.O hastanedeyken evde ki tüm değişiklikleri yapmıştı.Yatağı ve çarşafı değiştirmişti.

Olaydan üç gün sonra Nick kamptan geri geldi.Olanlara o da çok üzüldü.Yavaş yavaş eski düzene girmeye çalışıyorlardı.

Jackson'un onun yalnız kalacak kadar iyi olduğunu kabul etmesi bir hafta sürmüştü.

"İyi misin?Bana ihtiyacın varsa kalabilirim mia cara."

"Ben iyiyim sevgilim.Hatta bugün Nick'in takımının ilk maçını kazanmaları şerefine bir pasta yapacağım."

"Saat beş gibi gelirim" Dedikten sonra Jackson onu öptü ve gitti.

Evin bütün perdelerini açarak bütün güneş ışığının içeri girmesini mutlulukla izledi.Evliliklerinin başlangıcında bir anlaşma yapmışlardı.Bu anlaşma sayesinde Nick güvenli ve sevgi dolu bir hayat kazanmıştı.O da kendini seven bir kocaya sahip olmuştu.Jackson rahatsızlığı sırasında ona mia amore diye seslenmişti.Aşkim.

Sen benim hayatımsın Taylor Santoroni.

Taylor ona inanıyordu.Kocasını sevdi.Peki karşılığında ona ne vermişti.Hiç bir şey.Evet ona duygularını açıkça söyleyecekti.Ona aşık olduğuna Jackson'ü inandırmak için elinden geleni yapacaktı.

Jackson eve giden yolu tuttuğunda saat henüz ikiydi.Saat beşe kadar eve gelmemeyi planlamıştı ama ondan bu kadar ayrı kalamamıştı.Eve erken gelebilmek için bir sürü bahane uydurmuştu.

Evin kapısına varmadan açılınca şaşırıldı. "Ne olduysa erken geleceğini tahmin ettim."

Taylor'un soran gözlerle baktığını görünce gerildi. "Kocana bir hoş geldin öpücüğü yok mu?"

Taylor onun ev gelmek için neler yaptığını biliyordu. Onu öperek "Ho geldin mia marito" dedi. Onun gözlerinde ki soruyu görünce "Ve evet iyiyim."

Jackson onu kucakladı. "Sana söz veriyorum günün geri kalanında seni rahat bırakacağım.Sadece bu öpücüğü almaya geldim."

Taylor onun elinden tutup içeri çekince Jackson sevinçle onu takip etti.Mutfakta Taylor'un ona verdiği koca dilim pastayı iştahla yerken Taylor onu sevgiyle baktı.

"Jackson."

"Himm"

"Bu sabah biraz düşündüm de..."

Jackson ona baktı.Sesinde farklı bir şeyler vardı. "Ne hakkında düşündün?"

"Aşk" diye mırıldandı Taylor. "Seni ne kadar çok sevdiğimi düşünüyordum.Belki şimdi bana inanmayacaksın ama."

Jackson yavaşça ayağa kalkarak onun yanına gitti. "Sana inanıyorum."

"Emin misin? Neden kendisiyle evli kaldığımı düşünüp şüphe içinde yaşayan bir kocam olmasını istemiyorum."

"Ben senin nasıl biri olduğunu biliyorum Taylor.Sen benimsin.Ne olursa olsun senin gitmene izin vermeyeceğim." Taylor onundu.Onun güzel biricik karısı.Taylor onu sevdiğini söylüyorsa bu gerçektir.

"Ti voglio bene"

"Hey beni aptal yerine koyma.Ne söylediğini biliyorum.Ve ben de seni seviyorum."

SONSÖZ

Jackson hayatının bu kadar iyi olabileceğini düşünmemişti.Ama hayat ona çok güzel bir sürpriz yapmıştı.Dünyalar güzeli karısı artık onundu ve onu seviyordu.

Bir gece Taylor onun sırtını okşamaya başladı."Hayatım" dedi. Nick bir yeğeni olmasını istiyor.Ne dersin?"

Jackson kaşlarını çatarak ona baktı. "Sana daha öncede söylediğim gibi tamamen iyileşene kadar bekleyeceğiz."

"Neredeyse on ay oldu.Lütfen hayatım."

"Üç ay daha."

Jackson ona sırtını dönünce Taylor onu ısırıldı.

"Seni küçük yaramaz."

"Bir ay."

"İki ay"

"Bir buçuk.Lütfen,lütfen,lütfen..."

"Tamam bir buçuk aya ama doktor onaylarsa."

Güzel.Peki sen kaç çocuk istiyorsun bir tane mi?"

"Her zaman beş çocuk babası olmak istemişim."

"Beş bebek mi?Benim beş kere çocuk doğurmamı mı istiyorsun?"

"Hayır.Dört bebek.Benim zaten bir oğlum var."

Taylor Jackson'a aşık olmasa da bile Nick'e olan sevgisi yüzünden bile aşık olabilirdi.Sıkıca kocasına sarıldı.Tam o anda yağmur atıştırmaya başladı.Taylor yağmurlu havalara şükretti.Çünkü kocası onu yağmurlu bir hava da fark etmişti.

On bir ay sonra Nick'in dileği gerçekleşti.

Josef Reid Santoroni futbol oyanayamayacak kadar küçüktü ama Jackson bunun değişeceğine dair onu ikna etti.Nick onu tutmaktan ilk başta korkmuştu şimdi onun yanında duruyor ve ona sevgiyle bakıyordu.

"Artık Taylor'un beni neden korumak istediğini anlıyorum.Ben de bu kadar küçük müydüm?"

Nick bebeğe sevgiyle bakıyordu.

"Endişelenme o da senin gibi bir Santoroni ve biz yıkılmaz bir aileyiz."

Taylor onları gülümseyen yüzle izliyordu.Jackson ona dönüp "Cara" diye seslendiğinde onlara doğru yürüdü.

"Sayıca üstünüz" diye fısıldadı Nick Josefle ilgilenirken.

Taylor gülümseyerek başını Jackson'un göğsüne yasladı. "Ben hepinizle baş edecek güçteyim.Hem bundan sonra ki üç bebek kız olacak."

"Üç bebek mi?"

"Her zaman beş çocuğun olmasını istediğini söylememiş miydin?"

Jackson'un kahrkasası sevinç ve aşk doluydu.Sevgiyle kocasına sarıldı.Jackson Santoroni ailesini nasıl mutlu edeceğini bilen harika bir erkekti.

